2014-08 / Fiyat: 7 TL. (KDV dahil) KKTC: 8 TL.
(Ekim-Aralık)

LM

ÖZEL SAYI

Güz

ISSN 1304-1029-0-4
9 771304 102905

Mehmet Ali & Aksamsefası

YAZ GİBİ KONUŞKAN DEĞİL SONBAHAR. HEP DERİNDEN, HEP SESSİZ.

MESELA KAFASINA GÖRE TAKILAMAZ YAPRAKLAR, YAZIN ÇÖPÜNÜ KAPATMAK İÇİN YENİ Bİ KAPI ARALAMAK İÇİN DÜŞER.

SARI UÇAR, YEŞİL KONAR DAĞLARA ...

DAĞLAR AZ YEŞİL AZ SİTE, İŞTE BUNLAR HEP KENTLEŞME.

ORMANLAR TALAN ÜLKEDE EKONOMİ YALAN

SONBAHAR HÜZNÜ GEÇER GİDER, İŞÇİLER ÖLÜR GİDER, UNUTULUR!

ÇÜNKÜ UNUTTURUR SONBAHAR

KIŞ YAKLAŞIR!

VE UYANDIRIR SONBA-HAR!

İYİDİR SON BAHAR

2014 SON BAHARI

GÜZ YAPRAKLARI

Hüzün Hümir

4. Behiç Pek
5. Bir Eylül Mevzusu / Bahadır Boysal
8. Melek Admin / Atilla Atalay
10. Bu Sonbaharda... / İpek Özsüslü
11. Gizem Adamı / Güneri İçoğlu
13. Serin / Nuri Çetin
19. Ölüm, Ayrılık, Aşk... /Can Barslan
20. Sığ suda sert düşler / Utku Can Akyol
22. Sarı Sayfalara düşen kurumuş yapraklar / Güneri İçoğlu
24. Felat'tan Masallar / Felat Delibalta
25. Eylül iyi Eylül / Zehra Ömeroğlu
26. Hazır mıyız sonbahara? /Behiç Pek
28. Sonbahar Kafası / İpek Özsüslü
29. Gevşek Tuşlar, Gevşek Hayatlar / Kemal Aratan
34. Yaz Sonu / Feyhan Güver
36. Yol / Tuncay Akgün
37. Gönül adamı / Güneri İçoğlu
38. İhtiyatsız Adam / Kemal Aratan
39. Zaman Kayması / Erhan Candan
42. Bezgin Bekir / Tuncay Akgün
43. Saçma İşler / Emre Öksüz
46. Doyurur Sonbahar / Güneri İçoğlu
48. Bazen futbol olur aşk / Alper Çelik
49. Kivi Adam / Felat Delibalta
52. Eylül'de Veda / Behiç Pek

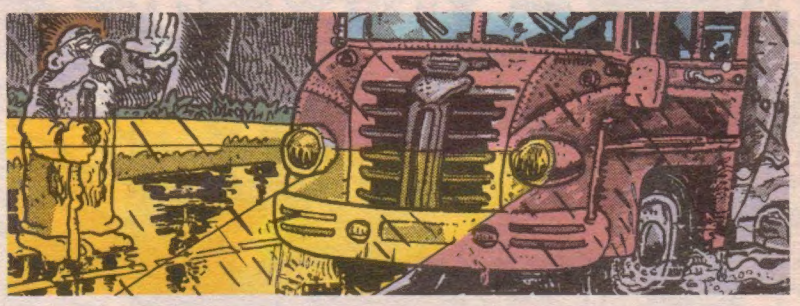

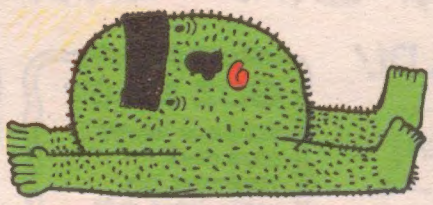

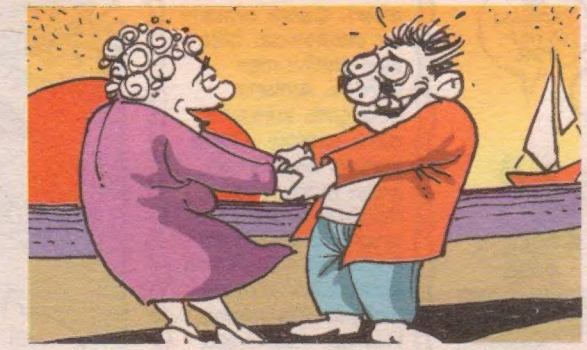

Mehmet Ali & Akşamsefası

LM

ÖZEL

2014-09
Eylül - Ekim

● İmtiyaz Sahibi: Tuncay Akgün
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd. Şti.

● Mizah Yönetmeni: Tuncay Akgün

● Editör: Aslan Özdemir

● Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar, Serkan Kölük

● Grafik: Murat Yüceşan

● Renklendirme: Fikret Özdemir, Onur Karagöz

● Kaligrafi: Fatih Kaan Murat Yüceşan

● Müessese: Ali Yavuz

● Satış Müdürü: Şener Küçükkaptan

● Muhasebe Müdürü: Gülsüm Ünlü

● Tel: (0212) 292 95 65 (4 Hat)

● Fax: 245 38 06

● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İst.

● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST.

● Tel: 0212 858 00 93 (95-96)
● Genel Dağıtım: D.P.P. A.Ş

Behiç Pek

AYFEER.. AAYY-FEER.

AY NE OLUYOR KİM SESLENİYOR BANA.

BURDAYIM AYFER BAHAR TEMALI KAZAK GİYDİM KURU DALLI, TIIRDAK SARI YAPRAKLI.

FETTAH SEN MİSİN?

BANA VURULMANI İSTEDİM MENEMKOLİK HİSLİ BİR İNSANMIŞ BU DEDİRTMEK İSTEDİM..

AY ÇIKSANA ORTAYA.

HAZANA KARIŞTIM BEN AYFER, RÜZGARLARIN ÖNÜNDE SAVRULUYORUM.

AY NEREDESİN. AYIRDINA VARAMIYORUM.

SİNCAP OTURAN DALI BULDUĞUNDA BENİ DE GÖRECEKSİN AYFER KURTAR BENİ. ÇIKAR PESAJDAN.

AFEDERSİNİZ, CEYNANIMI ARIYORUM. BURALARDA OTURUYORMUŞ DEDİLER.

NE YAPACAN SEN CEYN HANIMI ?

UFAK BİR DAVLUMBAZ FIRIN SİPARİŞ ETMİŞ. ONU GETİRDİM.

DÜZ GİT, SOLA DÖN.

SİZ GÜVENLİK FALAN MISINZ??

TARZANIM.

ABBOVV.. SONBAHAR MI KURUTTU SİZİ?

BİRAZ , ONDAN, BİRAZ DA CEYDA HANIMIN BU FATURALARINDAN.

OKULLAR AÇILDI!

GEÇTİN Mİ SINIFINI?

PEKİYLEN.

DAHA İLK GÜNDEN KIRDIRMA KEMİKLERİNİ.

NE YAPSAM OLMUYOR.

OLMAZ TABİ ODUN KAFALI...

GÜZ EVLER

Sonbahar keyfini doya doya yaşamanız için, yazlık desen değil, kışlık desen hiç değil, denizsiz kumsalsız, şöminesiz sobasız harika sonbahar evleri. Çıplak ormanlar ortasında, çöle beş dakika mesafede. Ayılarla boğuşma, kurtlarla dans olanağı. Gece yarıları derinlerden gelen hıçkırık ve öksürük sesleri arasında sabahlara kadar sarsıla sarsıla ağlayacak, köpekler gibi yalvaracaksınız. Heyhat, imdadınıza gelen olmayacak.

HAYROLA HEMŞERİM? BİŞEY Mİ ARADIN BURALARDA? YARDIMCI OLAYIM.

OH YOK. ÇOK SAĞOL ABİ. GEREK YOK. GİDERİM BEN HEMEN.

BİNİYORUM TEKNEYE.

saftorik

ABİ İNAN BANA PALAMUT AKINI VAR DEDİLER.

KİM DEDİ?

BİRİSİ CEPTEN ARADI.

BANDIM ARAYAN IHIHIHII.

YUHANURACİCİYEE YUHANURACİMCİYE.

AMCAA YUHANURA NE OLUYO

BABAN SANA YUHANRUN NE OLDUĞUNU ANLATMADI MI?

BİLİYOSAN SEN ANLATSANA.

HAVADAN DÜŞMÜYOR MU?

CİMCİYE NE BABA? CİMCİYE NEE?

EVLADIM O DA ONU ŞEEDEN ALET... SAPLI.. VAKTİYLE NE ÇOK YUHANUR OLURDU BE YERLERDE FALAN.

GINA GELMEDİ Mİ?

Sizin de Leyleğinize hep aynı iklimde ikamet etmekten gına gelmedi mi? Elalemin Leylekleri sıcak bölgelere doğru süzülürken, siz kendi Leyleğinizi gezmekten görmekten mahrum mu bırakacaksınız? Öz Leylek tour, Leyleğinizi evinizden alıyor 6 gün 5 gece sürecek rüya gibi bir toura çıkarıyor. Not: Leyleği olmayanlara Leylek temin edilir. Leyleksiz gelmek isteyen, yanında canlı olmak kaydıyla tavuk getirebilir.

BUDUR İŞTE BUDUR. YEŞİLİ SEVMİYORUM SARARMIŞ SOLMUŞ AĞAÇLAR NE GÜZEL. AH TAMAMEN KURUSALAR DA CENNE GİBİ BİR AVM DİKSEM ŞURAYA..

Mehmet Ali & Akşamsefası

Bir Eylül Mevzusu

HİKAYE: ERHAN CANDAN
YAZ ÇİZ: BAHADIR BOYSAL

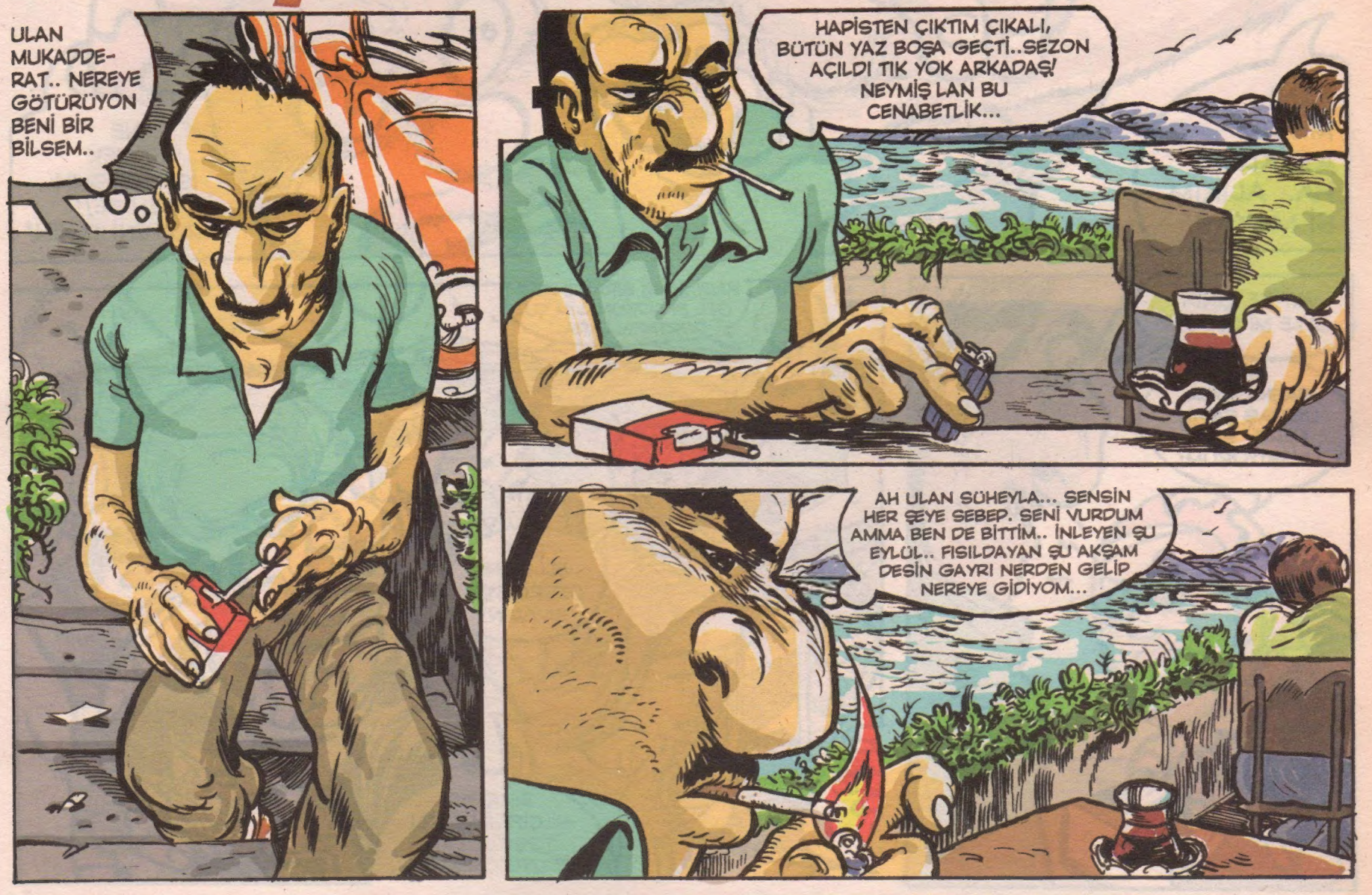

Mehmet Ali & Akşamsefası

TANI-MIYOM AYAKLARI HA.. ALIRIM BİR MAKAS!

NE DEMEK İSTİYORSUN SEN BE!! TERBİYENİ TAKIN!

VAY BE..ŞİNDİ ÖYLE Mİ OLDU?

GİT BAŞKASIYLA UĞRAŞ SAPIK HERİF! SENİ UYARIYORUM!

HADİ..HADİ BIRAK İNADI! GEL Bİ DOKUNALIM ŞU PORTAKALLARA..

ÇEK ELLERİNİ ÜZERİMDEN HAYVAN!

BİRADER Bİ ÇİFT KAŞARLI TOST.... LAN NOLUYO ORDA??...

ŞÜKRAN NOLUYO BURDA?!

KARIMA HA!! ANUNA GODUMUN ÇOCUU SENİ!!!

BU HERİF SARKTI BANA SEDAT!

ÇOTARK!

?

ULAN HALA ELİM AYAAM TİTRİYO SİNİRDEN! LAVUĞA BAK!

ELLERİNE SAĞLIK KO-CACIM...

AMBU-LANS ÇAĞIRIN!

Mehmet Ali & Akşamsefası

Ertesi sabah

KAVALTIN HAZIR. BEN ÇIKIYORUM. SERVİS GELMEK ÜZERE.

TAMAM. AKŞAMA GEÇ KALMA..

ER TUR

PAZAR-TESİLERİ HİÇ SEVMİYOM..

KATLA-NIYOZ EL MECBUR.

PLAZA GÜVENLİK

KIZLAR, ŞU SIRA İNTERNET REKLAMLARINA HIZ VERİLDİ. ARAYAN ÇOK OLACAKTIR. MESAİ SARKABİLİR.

ALO!! EEAA.. BEN ŞEY İÇİN RAHATSIZ ETMİŞTİM DE..İNTER-NETTE GÖRDÜY-DÜM.. ARKADAŞ ARAYANLAR İÇİN. HEMEN ARAYIN DİYODUNUZ?

EVET TATLIM.. İŞTE CAPCANLI KARŞINDAYIM! ELLERİNİN TÜM BE-DENİM ÜZERİNDE GEZDİĞİNİ HİSSEDİYORUM.. SENİ ARZULU-YORUM! SEVİŞ BENİMLE...

GÖRÜNTÜLÜ MUHABBET MÜMKÜN MÜ ACABA?

ONUN İÇİN DİĞER DEPARTMANDAKİ ARKADAŞLARA YÖN-LENDİRİYORUZ. ÜCRET FARKI ÖDÜYO-SUNUZ.

DİLİMİ TAM ORANDA DÜŞÜN.. HİSSEDEBİLİYO MUSUN SICAK-LIĞIMI?..

Mehmet Ali & Akşamsefası

son

Melek Admin

Atilla Atalay

Gidemediğimiz o yemyeşil bahçelerde ninni makamında ince bir su akıyor. Gökyüzü kedi uykusu gibi berrak, yüzümüzde milyon türlü gölge oyunu yapıyor korkusuz ağaçlar, ateş böceği Serdar Ortaç'dan bi-. haber, yaza kendi damgasını vuruyor.

Çocuğuz; bahçenin bittiği yerde dünya da bitiyor.

Uyur uyanık böyle şehir kaçkını düşler gördüğümde açıp köyün internet sitesine bakıyordum. Bizim köyünki olması da gerekmiyor, bilmemkaç bin tane köyün web sayfası var nette. Ziyaretçi sayaçlarına bakıp en tenha olanlarına giriyordum. Uzun uzun, Murat Kazanasmaz'ın asla bilemeyeceği, iki kenarı salkım salkım gölgelerle dolu, kıvrılarak ufka giden ıssız, serin yollara bakıyordum. Balıkçı köylerinde görünen uzak denizde farenin minik okunu gezdirirken bu manyak hallerimi bi gören olmasın diye her an açabileceğim bir gazete penceresini ekran dibinde aralık bırakıyordum.

Güzel şey ama di mi? Orda bir köy var uzakta, gitmesek de görebiliyoruz artık.

Aslında insan konservesi bilmem ne konakları, bişey TOKİ'lerinden bu yolla sanal firarlara kalkışan benden başka birçok insan vardır diye düşünüyorum hep. Çünkü web sayfaları epey bakılık şeyle dolu. Hatta çoğunun fonunda hafiften yerel bir türkü çalıyor. En güzeli de artık bir çok köyün web sitesi sekiz on kamerayla 7/24 canlı yayın yapıyor. İstanbul'da açık yol ararken trafik kameralarına bakmaktan yorulunca, arada bir ferah ferah köy meydanlarına göz gezdiriyorsun, insan zihnen rahatlıyor.

Tamam, kabul. Açıp boş boş köy internet sitelerine bakarak bir nevi manyaklık içine düştüğümü açıkça kabul ediyorum. Dur daha da ileri gideyim; eskiden sim city adındaki bir bilgisayar oyunu oynardım ben. Bilgisayarın size tahsis ettiği boş bir arazi üzerine **"çılkın projelerle"** dolu bir kent kurmak için aralıksız dev bloklar, santraller, mega inşaatlar felan yapmak suretiyle puan topluyor, gün geçtikçe şehrinizi büyütmek amacıyla belediye ve bayındırlık atakları yapıyordunuz.

Ben işte, o oyunu açıp yemyeşil araziyi boş bırakmak üzerine bir strateji izliyordum. O sanal şehir büyüyüp kalabalıklaşmasın diye uğraşıyordum yani. Bilgisayarın beni **"Game Over"** adında şirin bir ilçeye yollayıp oyundan atması uzun sürmüyordu tabi. Olsun, yeniden başlıyor, bilgisayar beni şutlayıncaya kadar göl kenarına kurduğum minik bir evde ormana karşı Ayaş domatesi ve Çengelköy bademi yetiştiriyordum.

O tarihlerde kendi kendime "kod yazmayı bilsem, böyle hastalıklı bir beton oyunu yerine, şehirden kaçmalı, bitkili, böcekli bir oyun yazardım." diye düşünmüştüm. Yıllar sonra Mark Zuckerberg'in marabası olup Facebook'ta Farmville oynarken hiç zevk almadığım gibi yetiştirdiğim pancarları piyasada satamadığımdan çiftliği batırıp bıraktım. Sanıyorum bıraktıktan sonra oralar hep sim city oldu.

Neyse işte, hep manyaktım yani. Ama ne kadar deli olursam olayım, zorunlu olmadığı halde cıvık betonla arap saçı demir yumağını yürekten sevip "modern ve estetik" bulan, birbirinin aynı King Kong kakası yüksek binalarda arzuyla asansör düğmesi okşayanlar kadar akıl hastası olamam.

Açıkça **"King Kong kakasını etti"** demiyorlar tabi. **"Doğayla iç içe"** diyorlar, **"Şehrin kargaşasından uzak, güvenlikli"** diyorlar, açıktan yalan söylerken bile, insanoğlunun gerçekten ait olduğu gezegenden yeşil resimler, özlem dolu cümleler çalıp kendilerine reklam yapıyorlar. O yüzdendir ki en beton bulaşıklarının ismini "Yeşilli Bahçe Konakları, Mavi Vadi Blokları filan koyuyorlar. Sahte mermer, plastik çerçeve, aynalı füme camla kaplayıp diktikleri çirkin beton kulelere **"akıllı bina"** deyip beş milyar yaşındaki gezegenin, evrenin aklına küstahca hakeret ediyorlar.

> **"E, aynı köydeniz ya oğlum." dedi. "Kan çekiyordur, genetik bilimi diye bişey var hayatta."**

Oysa köyler hiç öyle değil bakınız. Adam zaten yeşilin, doğanın içinde, hiç yalan kasıcam diye uğraşmayıp oturduğu köyün adını ormandan topladığı **"Domalan mantarı"**ndan ötürü **"Domalan"** koyuyor, olup bitiyor. Nerde kaldı **"Green Valley Konakları"**, çakma **"Venedik Evleri"** felan.

En güzelinden bir Karadeniz köyüne bakıyordum birgün... Köy adminin elceğiziyle kurup netten yayına verdiği tam sekiz tane kamerası vardı: köy meydanında, caminin içinde, dere kenarında, birkaç mahallede ve dağ yamacındaki küçük bağ kulübelerine bakan yüksekçe bir yerde.

Yanımızdaki komşu bozulan kliması için duvarı balyozlatıyor, sokağın karşısındaki cep telefoncusu oparlörü köklemiş **"herkeşin beynine uptıs edersem taa çok mal satarım"** düşüncesiyle tükkanında embesil bir yosun gibi ileri geri sallanıyor, televizyonda reklam cazgırı herifin biri dötünü çoktan yırtmış, ense köküne kadar ayırdığı ağzıyla dötündeki yırtığı birleştirerek ortadan ikiye bölünmeye uğraşıyordu.

Ben ise **"canlı"** olarak dere kıyısındaki yemyeşil bir yere bakıyordum. Baktığım yerde son bir saatte en fazla üç bilemedin beş kişi geçmişti.

Sonra işte, ben güzelcene kafayı kırıp gece gündüz uzaklardaki o yemyeşil sakin köye bakmaya başladım. Bazen türkü radyosu açıyordum, fonda Arguvanlı Hasan Durak'tan alınma bir uzun hava:**"Dereler çoşsa da güller neydecek. Yolları gözleyim de yar mı gelecek Sevdiysem ben o güzeli sevdim. Ölümden öteye yol mu gidecek..."**

Rahatlıyayım derken böyle inceden efkara düştüğüm de oluyordu, radyodaki oyun havasıyla çoşup kilometrelerce ötedeki bir köyün meydanında sanal zeybek oynadığımda...

Hakiki köy kamerasına kar yağıyordu bazen, masalın rengi yeşilden beyaza dönüyor köy admini sayfaya karla ilgili yerel bilmeceler koyuyordu:

"Gökten elendi, yere döşendi. Zengin beğendi, fakir gücendi"

Okuduğumda bir kez daha farkına vardım ki; lafların **"derinliğine"** gelemez oldum artık ben. Facebook'tan falan oldu herhalde. Paylaşıma açılan, afiş şekli verilmiş, çoğu uyduruk hikmetli cümleler zihnimde bir yeri bombaladı. Görünce hakkaten kafam boynuma doğru ağrıyo. Bundan sebep; daha çok seviyorum böyle takvim manilerini, tavşan niyetlerini, sakız bulmacalarını felan.

O yüzden işte; hemen köy adminine mail attım:

Cevap:Kar

Sonra uzadı ama iş; Köy admini bana **"Kimlerdensin?"** diye sordu.

"Önemli mi?" diye mail attım.

Köy admini **"Yongacılardan"**mış ama Kanada'da okuyormuş.

"Burda içime gurbet çöküyo bazen. Bu sayfayı da ondan açtım zaten. Kameraları geçen bahar tatilde köydeki dayımın yardımıyla taktık." diye yazdı köy admini. Sonraki bir yazışmamızda tekrar **"Kimlerdensin?"** diye sorunca konuyu geçiştirmek için,

"Ben de anaannemden duyduğum bi bulmacayı sorayım, sayfaya koyarsın" diye yazdım.

"Tüllü ağzını açtı, kıllı içeri kaçtı"

Çok çabuk kahkahalı bi cevap yazdı.

"Cevap: Çorap"

"Hayret lan" dedim kendi kendime, **"onların köyde de varmış demek bu bulmacanın aynısından."**

Gelgelelim, köy admini ısrarcıydı. **Yazdığı uzunca bir mektubun sonunda; "IP numarandan İstanbul'da yaşandığın anlaşılıyor. Sizinkiler hâla köyde mi? Kaç yıldır İstanbul'dasın?"** diye sordu. Anlatırdım anlatmasına da durumun tuhaflığından utanıyordum. Sen tut trilyon tane web sayfasının arasından bir köyü seç, gece gündüz **"kafam dinleniyo"** diyerekten o sayfaya bak, sonra bi de üstüne köy adminine mektup felan yaz. O yüzden sayfadaki köy tarihçesini okuyup oranın en eski ve oldukça kalabalık ailelerinden birinden olduğumu söyledim:

"Çakıcılardanız biz."

Gelebilecek diğer soruların önünü kesmek için de,

"Aslında köyle hiç ilgim yok, dedem oralıymış ama sonra buraya göçüp evlenmiş. Ben sonradan evlendiği Bulgar göçmeni Necmiye hanımın torunuyum." şeklinde salladım da salladım.

Yongacıların Admin'in adı Melek'miş. Ben de adımı söyledim ona dosdoğru.

"Ne kadar güzel bi yer ama di mi?" dedi Melek.

"Çok" dedim.

Pek anlaştık biz Melek Admin'le... Kitaplar, şiirler fotoğraflar, filmler, türküler paylaştık, gülüştük. Karşılıklı kameraları açınca anladım, havasından mı, suyundan mı o köyün kızları hakkaten güzel oluyormuş... Şaka bir yana neredeyse ruh ikizimdi lan bu Melek admin. Kendisine bunu söylediğimde,

"E, aynı köydeniz ya oğlum." dedi. **"Kan çekiyordur, genetik bilimi diye bişey var hayatta."**

Aslında yeterince şey paylaşmıştık, söylesem olurdu yani. Ama ben yine de,

"Meleğim ben sizin köylü felan diilim ya, şehir bastıydı, bi çeşit manyaklığa kaptırdım ööle." demek için yüz yüze görüşmeyi bekliyordum. Hatta sonrasında uyarına gelirse,

"Sizin köyden kız almayı çok isterim ama." diyecektim.

Kameradan görüyordum, meydandaki düğünler acayip eğlenceli oluyordu, falandı filandı. Tarih bir kez daha göstermişti ki bu **"yalnızlık aletleri"** tuhaf şeylerdi. Olmadık gönül pencereleri açıyordu windows ortamında. Ve ben Melek admine açıktan yamulmuştum işte... Kilometrelerce uzaktan karşılıklı aşk cümleleri kuruyor, görüşemediğimiz günlerde tuhaf bir iç sıkıntısıyla birbirmizi özlüyorduk. Görüştüğümüz kameraların hemen yanında **"köyümüzün"** penceresi de açık duruyordu. Köylülerin toplandığı hıdrellez, yağmur duası, bağbozumu şenliği gibi günlerde Melek bana kameraya takılanları tanıştırıyordu.

"Öndeki sarı yazmalı Kâtiplerin Hanife, yanındaki annesi, "Doma Ayşe" **diyorlar. Şimdi ateşten atlayan çocuk Furkan, benim kuzenim oluyo o."**

Sevmediği bir **"Gurugafa Osman"** dayısı vardı sonra. Adamcağızın hiç haberi yokken dünyanın iki ucundan doğru kameradaki görüntüsünü farelerimizin okuyla dürtüp, kendisini sanal olarak dövüyorduk. Gurugafa Osman farkında değildi ama ikimiz tarafından okla tokatlanıyor adeta imleç manyağı ediliyordu.

Çok eğleniyordum, mutluydum yani ben. Melek de öyle olduğunu söylüyordu. O sınav tarihleriyle ilgili ince ayarlar yapıyor, ben ise Kanada Konsoloslu'ğunun önünde dolanıp, vize vermek için istedikleri manyakça evrak kalabalığının listesine bakmak üzere cesaretimi toplamaya uğraşıyordum.

Ama işte bigün küsüştük kameralar karşısında.

Küslük gerçi, aşkın türlü alengirli hallerinden biridir. Genelde pek sevmekten küsersin zalım yare. Sonradan barışması pek zevkli olur. Bu inceden naz, kalbe resettir, batna ciladır. Kimileyin üstüme düşüp gönül alsın, ilişkiye bir şıklık yapsın diye trip eylersin sevdiceğe.

Gelgelelim, bu tam da öyle bişey değildi. Araya mesafeler, kablo ve mercekler girince yanlış anlaşılmalar çok oluyordu. Gaybtan ve skype'dan olmadık sesler duyup birbirine kırılabiliyordun.

Öyle oldu işte. Durup birbirimizden **"ilk hareket"** bekledik bir süre. Derken ben sinsi bir şıklığın peşine düştüm. O köye giderek dere kenarındaki kameradan el sallayıp Melek,'e bin türlü şirinlik yapıcaktım.

"Köyün sayfasına baksana" diye SMS atardım. Sonra elimde bir güzel şiir kameraya zıplar, gönlünü alırdım.

Zıplayıp yola çıktım ben de...

Güzelinden bir İstanbul cuma trafiğiyle dalaşarak başladım yola. Üç saat felan köprü trafiğinde boğuştuk, İstanbul beni kolay bırakmadı. Otoban boyunca da, benzin istasyonlarında, otobüslerin mola yerlerinde, Dubai- Çin kırması efektlerle, beton güzeli iri bloklarla peşimden geldi. Çok sonra yeşillendi yollar. Otobüsün camları kartpostala kesti, gökyüzündeki şehir tortusu yerini Karadeniz'den yansıyan lacivert bir berraklığa bıraktı.

Otobüsten inince bindiğim köy dolmuşu, hepten yeşil tünellere daldı. Rengarenk bir kaleydeskobun ortasına doğru kıvrıla kıvrıla ilerledik. Dolmuştakiler, hiç de o şirinler köyüne gidiyormuş gibi görünmüyorlardı yalnız. Yüzlerinde gizliden bir öfke dolanıyordu. Kilometrelerce öteden kendilerini sık sık gözetlediğimin farkında olabilirler miydi acaba? Kimbilir, belki de Melek'le beraber hepsi birden bana küsmüşlerdi. Sorarlar diye çekiniyordum, hiç birisi bana **"kimlerdensin"** diye sormadı bile.

Köy minibüsü meydanda durduğunda herkes hızlıca dağıldı. Öylece kalakaldım Melekler'in Köyü'nde. Kameradan defalarca gözetlediğim camii önündeki köy kahvesi kapalıydı. Meydanda bir başıma durup kameranın yerini kestirmeye çalıştım. Evet, orada telefon direğinin üstündeydi. Dikkat çekmemeye çalışarak, görüş açısından usulca çıktım. Melek bakıyorsa beni daha buradaykenden görmesindi. Köy meydanında öyle hop zıp şebeklik yapamayacağımı düşünerek şovumu daha tenha olan dere kenarındaki kameraya saklamayı planlamıştım. Gerçi meydan da alabildiğine ıssızdı niyeyse. Derenin oraya doğru yürürken evlerin arasında bir kedi dahi görmedim. Giderek artan bir tedirginliğin pençesinde bir süre yürümeye devam ettim...

Hepsi birden ordaydı. Bütün köy, dere kenarında... **"Bunların hepsi niye burda, koşarak uzaklaşsam mı acaba lan?"** diye düşünürken, patlamaya benzer bir ses duyuldu. Kalabalık önce bir dağılır gibi oldu, sonra bağrışmalar arasında tekrar kümelendi. Büyük bir kavga vardı. Benim kameradan bakmalara doyamadığım, sakinliğine, güzelliğine delice imrendiğim o yerde resmen kıyamet kopuyordu. Kameranın arkasında kalan düzlükte insan boyunda dev borular yığılmış, kalabalığa karşı dizilen inşaat makinaları ara gazlarla güçlü motorlarını hırlatıyor, Meleğin köylülüleri milyon yıllık dereleri için uzun namlulu silahlar taşıyan özel güvenlik görevlileriyle itişiyorlardı.

Dondum da kaldım. Şaşkınlığım bir kaç dakka içinde tuhaf bir öfkeye dönüştü. Neydi lan bu? Nooluyordu? Kinkong zçmaya ta buralara kadar mı gelmişti? Sonra, niyeyse, özel güvenlikçilerin arkasına saklanmış tas kafalı adama **"Çekin gidin lan burdan, dokunmayın köyün deresine suyuna. Satılık- kiralık dere mi olurmuş, alırken bize mi sordunuz? HES felan lazım değil, de haydi gidin bu köyden!"** diye bağırdım...

Belki de bağırmamışımdır...

Belki, aklımdan geçirdim, sonra her zamanki gibi boş verdim. **"Eve dönünce facebookta paylaşır, duruma dikkat çekerim"** diye düşünmüş de olabilirim. Çünkü değil tas kafalı adam ya da herhangi birisi, sesimi kendim bile duymadım.

Ben orada donmuş duruyordum; yaşlı teyzeler, amcalar, Doma Ayşe, Katiplerin Hanife, Furkan hepsi öfkeyle bağrışıyorlardı. Hiçbiri beni görmüyordu bile.

Bir ara **"bağırmadığım gibi buraya hiç gelmemiş de olabilirim"** diye düşündüm. Zaten ne işim vardı ki elalemin köyünde?

Gelmişim ama...

Özel güvenlikçilerden biri üzerimize şantiye arabasını sürünce anladım. Geri geri kaçışırken ekran üzerinde imleçle defalarca dövdüğüm Melek'in Dayısı Gurugafa Osman'la kucak kucağa yere düştük. Henüz yerdeyken inşaat adamlarından biri tekme tokat herkese girişmeye başladı. Ben neyse de yaşlı başlı Gurugafa Osman'a tekme atmasına kıyamadım. Yerden doğrulduğum gibi yeni dere sahibinin adamına acaip bir kafa gömdüm.

Sonrası yok ama...

Jandarmaya o köyde ne maksatla bulunduğumu **"mantıklı olarak"** açıklayamadığımdan basit bir köy kavgasından öte **"Köylüleri müteahhid firmaya karşı kışkırtmak maksadıyla dışardan gelmiş, kimbilir hangi gizli emellerin kuklası bir provakatör"** olarak suçlanmam neredeyse benim bile aklıma yattı.

Şimdi... Şimdi, volta atarken avludaki kameradan Melek Admin'in beni görebildiğini hayal ediyorum. Burda, kaybedilmiş gölgelerin yürekten söktüğü kederli oflarla sinsi, aksi sedalardan başka bir şey duyulmuyor. En çok da uzaktaki gündüz seslerini özlüyorum.

Rüyamda iyi kalabalıklar görüyorum. Aralarında öylesine yürüyormuşum.

Beton ağustos sıcağını fena emiyor. Birilerine kiraya verdiler herhalde, kaç zamandır yağmur da yağmıyor..

Mehmet Ali & Akşamsefası

Bu Sonbaharda...

TRENDSETTER
PIRIL PARLA KEREBİÇOĞLU

1- Giyinin...

Yağmurlar başlıyor.Yağmur çizmeleri pek moda, pek rengarenk pek cıvıl cıvıl.Peki bu çizmelerin atası olan laylon çizmelerin hırdavatçılarda 25-30 liraya satıldığını, milletin bunları giyerek bağda bahçede çalıştığını, ahırlarda, tarlalarda salınıp boka bastığını biliyor musunuz.Koko Şanel tarafından önü kesilen, ailenin asıl yeteneklisi , moda ikonası olduğu halde ortamlarda adından pek de söz edilmeyen ve Türkiye ye yerleşip Osmanbey de triko atölyesi açan ve müslüman olup Feride Şanel ismini alan teyzesinin kızı çaylı oraletli bir esnaf sohbetinde ne demiş biliyor musunuz? "Zerafet fark edilmek değil, boka bile bassan ayağına bulaştırmamaktır, boka basacan ayağına bulaştırmayacan"demiş.Yani demek istiyor ki amaç ıslanmamaksa, kerizliğin alemi yok, al 30 liraya giyin diyor.

2- Kuşanın...

Dev boyutta, kaşe kumaştan fularlar çok moda, üstelik insanı mürekkep yalamış yutmuş, iki üniversite bitirmiş gösteriyor.Hele ki boynunuz haddinden kısaysa hatta boyunsuzsanız, kafanız da minyonsa ,bu fuların içinde,yolunu şaşırıp deve kuşu yuvasına bırakılmış bıldırcın yumurtasına benziyorsunuz.

3- Boyatın...

Emniyetten aldığımız son verilere göre kaşını kapkalın ve yeryüzüne 60 derecelik açıyla boyatmayanı dövüyorlar.Kaş boyatacak param yok dayak yiyecem diyorsanız üzülmeyin. Her elektrikçide bulabileceğiniz siyah renkli kablo bantlarını kaşınıza yapıştırarak aynı etkiyi sağlayabilirsiniz.

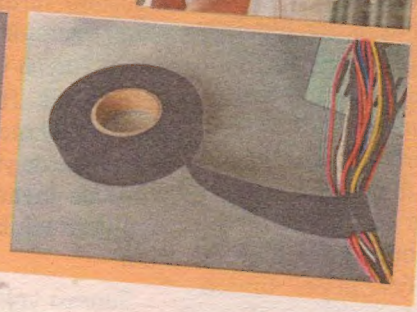

4- Sürün sürüştürün...

Sonbaharla beraber yeni parfümler vitrindeki yerlerini aldılar.Yazın hafif kokular kullandık.Havaların soğumasıyla beraber ağır parfümlere geçebilir çerçi eşeği gibi kokmaya başlayabiliriz.Kadim dostum Take in Acar bana bir davette, nerenden öpülmek istiyorsan parfümü orana sık dedi. Aklınızda bulunsun.

SONBAHARDA CİNSEL YAŞAM

İnsan her mevsim üreyen bir varlıktır. Yaz, kış, tipi kar boran, fırtına, pastırma sıcağı dinlemez çiftleşir. Cinsel soğukluk durumunda kişide cinsellikle ilgili düşünce ve faaliyetler azalır ya da tamamen kaybolur. Bu durum sürekli olabilir ya da aralıklarla ortaya çıkabilir.

CİNSEL YAŞAM UZMANI
DOÇENT DOKTOR TARIK YARKIN YALARCA

ÇORAPTAKİ MUCİZE

İnsan her mevsim üreyen bir varlıktır. Yaz, kış, tipi kar boran, fırtına,pastırma sıcağı dinlemez çiftleşir. Cinsel soğukluk durumunda kişide cinsellikle ilgili düşünce ve faaliyetler azalır ya da tamamen kaybolur. Bu durum sürekli olabilir ya da aralıklarla ortaya çıkabilir.

Mehmet Ali & ~~Akşamsefası~~

İpek özsüslü

Gizem Adamı

Güneri İçoğlu

ŞŞŞŞTT!.. SESSİZCE YAKLAŞALIM, AMBİYANS BOZULMASIN...

BU MUYMUŞ MEŞHUR GİZEM ADAMI?

ŞŞŞT! SUSUN DEDİM KIZLAR!

EKİ EKİ EKİ KİKİ!..

HISSSS

SİZE SUSUN DEDİM, BAK ÜRKÜTÜP KAÇIRDINIZ!..

AYYYYY!..

FLOP FLAP FLOP

FLAP

GÜNERİ İÇOĞLU

Mehmet Ali & Akşamsefası

Feyhan Güver

SONBAHAR GÜZELLEMESİ

Belki de Eylül'de doğduğum için pekçok kişinin aksine sonbaharı severim...

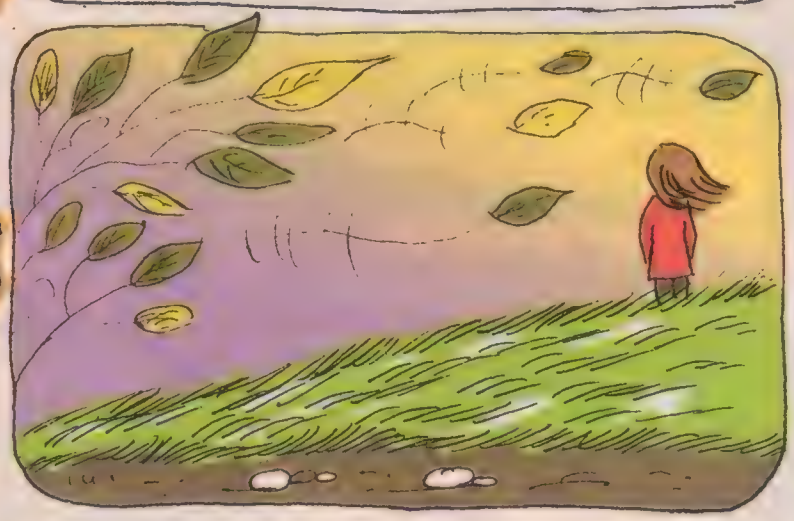

Artık eve kapanmayı, yağmurlu havaların keyfini çıkarmayı...

Ev buluşmalarını, sıcak poğaçaları, mutfak muhabbetlerini, kahveleri, falları ...

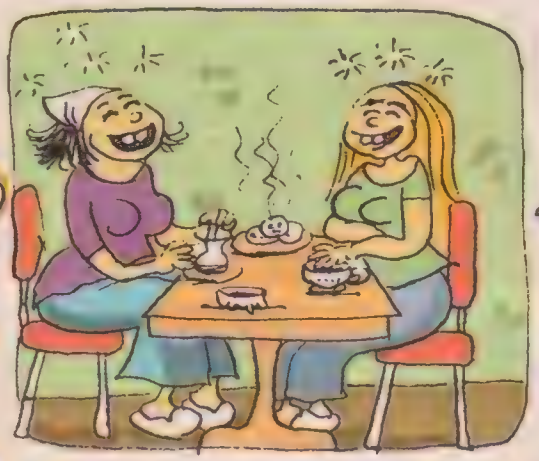

Havalar soğuduğu için sevdiceklerimize daha sık sarılmayı...

Yazın yapış yapış sıcağının, yerini, tül perdeleri uçuşturan serin esintilere bırakmasını...

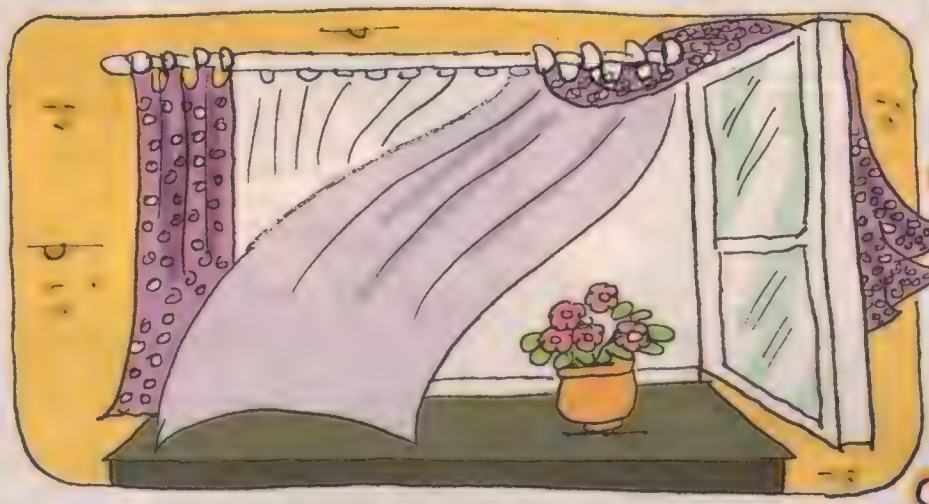

Tatil bittiği için evin artık sadece bana kalmasını...

Yazın ara verilen akraba partilerinin tekrar başlamasını...

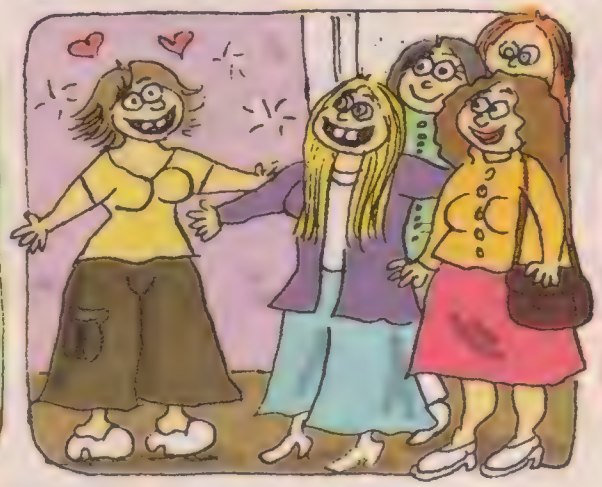

Hafta sonları köye kaçamak yapıp annemin sobasında çay demlemeyi, köşedeki koltukta ayaklarımı sobaya uzatıp kitap okumayı...

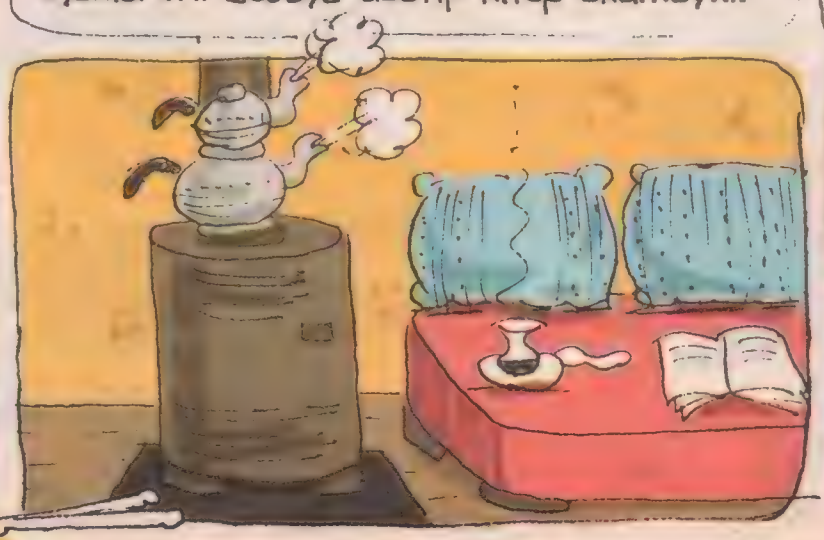

Yalnız yaptığım uzuun sabah kahvaltılarını...

Pencereme dalları sarkan acem borusunun yaprakları sararırken, oya ağacının pembe pembe açmasını...

Ve daha böyle sonbahara dair incik cincik bissürü şeyi çok seviyorum...
YAŞASIN SONBAHAR!..

SERİN

Nuri Çetin

BEN KÜÇÜKKEN DAYIM BENİ KAFAMDAN TUTUP HAVAYA KALDIRIRDI...

ÇOK ZEVKLİYMİŞ ZAYIF ÇOCUĞU KAFASINDAN TUTUP KALDIRMAK. YEĞENİM OLUNCA BEN DE ANLADIM...

BEN ABLAMIN OĞLUNU ELİNDEN TUTUP HAVADA ÇEVİRİYORUM.

BİZİM KÜTÜPHANEDE GORKİ'NİN ANA'SIYLA PUZO'NUN BABA'SI YANYANA DURUYODU... GORKİ ANA, PUZO BABA YAZIYODU ÜSTLERİNDE. BEN ONLARI EVLİ SANIRDIM...

APARTMANDA BÜTÜN KOMŞULAR YAŞLI... HİÇ SEKS GÜRÜLTÜSÜ GELMİYO...

YAŞANIR MI ORDA YA?

İNSAN Bİ SOKULUR DİMİ.. EMEKLİYSEN ÖLÜ DE DEĞİLSİN YA...

HANİ MÜNİR ÖZKUL "DOKUNMA OĞLUMA, DOKUNMA GELİNİME" DİYO. O MU?

HAYIR YA, O BAŞKA FİLM. BENİM DEDİĞİM ADİLE NAŞİT'LE EVLENİYOLAR...

İKİSİNİN DE ÜÇER ÇOCUĞU VAR.

MÜNİR'İN DÖRT...

HAH, EVET!

İNSANLAR UÇABİLSEYDİ AMA UÇMAK YORUCU BİŞEY OLSAYDI... UÇMAZDIK HERALDE PEK DİMİ?

BENİ KAFESE KOYSUNLAR BESLESİNLER...

BEN UÇAMAM, YORULAMAM.

ÇAK

ÇUTT

KÜÇÜKKEN ATİLLA ATASOY'A AŞIKTIM BİLİYO MUSUN?

ATİLLA ATASOY İYİCE HELLBOY OLMUŞ ŞİMDİ...

AHAHAHA!

ÖNÜNÜ KAPA, HAVA SERİN...

HARUN BİŞEY SORUCAM. BİZ NİYE HEP SONBAHARDA GÖRÜŞÜYORUZ?

NE?

HEP SONBAHARDA ARIYOSUN BENİ. BU ZAMANLAR BİRLİKTE VAKİT GEÇİRİYORUZ. BU ZAMANLAR İLGİLENİYOSUN BENİMLE...

ÇOK DA GÜZEL VAKİT GEÇİRİYORUZ. AMA SONRA SONRA SESİN SOLUĞUN KESİLİYO.

ARAMAZ SORMAZ OLUYOSUN... BEN ARASAM BİR SÜRÜ BAHANE UYDURUP BENLE GÖRÜŞMÜYOSUN...

Mehmet Ali & Akşamsefası

ÇÜNKÜ BAŞKA MEVSİMLERDE TAM BİR KAŞAR OLUYOSUN.

NE?

N.. NASI KONUŞUYOSUN YA SEN BENİMLE?!

ÖZÜR DİLERİM, AĞZIMDAN KAÇTI!..

HAYVAN ÖKÜZ!.. SALAK KÖPEK!.. NE CESARET YA!..

AFEDERSİN GÖZDE!..

DUR!..

SKTİR GİT HARUN!

ÖZÜR DİLERİM!.. ÖYLE DEMEK İSTEMEDİM.

DUR AÇIKLIYIM YA!..

YANİ YAZIN BAMBAŞKA BİRİ OLLIYOSUN...

ÇOK AÇIK KIYAFETLER GİYİP, O PARTİDEN BU MEKANA AKIYOSUN FİLAN...

BİR SÜRÜ AŞAALIK HERİFLERLE SARMAŞ DOLAŞ...

AĞZINA SÇARIM BAK!!

DUR DUR, YANLIŞ ANLATIYORUM.

YANİ SENİN BU MEVSİMDEKİ HALİNİ DAHA ÇOK SEVİYORUM DEMEK İSTİYORUM.

YANİ... BENİM DÜNYAMA ÇOK YAKIŞIYOSUN SONBAHARDA.

HAVA SOĞUDUĞU ZAMAN ÇOK GÜZEL ÜŞÜYORSUN...

BÜTÜN KIŞ BURNUN UCU KIPKIRMIZI GEZİYORSUN VE SANA ÇOK YAKIŞIYOR...

ŞU RENGARENK BERENLE ELDİVENLERİNİ ÇOK SEVİYORUM MESELA.

KESİN HALAN, BABANNEN FALAN ÖRMÜŞTÜR!

ANANEM ÖRDÜ...

BAK İŞTE.

BÜTÜN KIŞ YEŞİL ÇAYLA KUŞBURNU İÇİYORSUN.

HER SEFERİNDE DOĞRU TAHMİN ETMEYE ÇALIŞIYORUM... BU SEFER KUŞBURNU İÇECEK DİYORUM, HOOP YEŞİL ÇAY İSTİYOSUN...

YOLDA BİRLİKTE YÜRÜRKEN SU BİRİKİNTİSİ GÖRÜNCE KAÇMIYOSUN. AKSİNE İÇİNE GİRİP ZIPLIYOSUN...

HELE Kİ GRİP OLDUĞUN ZAMAN, HAYATIMDA GÖRDÜĞÜM EN GÜZEL KIZ OLUYORSUN.

GÖZDE?

EFENDİM?

BENİM SEVGİLİM OLUR MUSUN?

OLDUM BİLE SALAK!

8 ay sonra...

DORUUK NABEER?

İYİDİR CİMCİME, SEN?

Mehmet Ali & Akşamsefası
nuricetin@yahoo.com

Bitti

TERELELLİ PICTURES SUNAR:

SONBAHAR METAFORLARI & ALEGORİK DURUMLAR: ÖLÜM, AYRILIK, AŞK..

Can Barsan

SIĞ SUDA SERT DÜŞLER

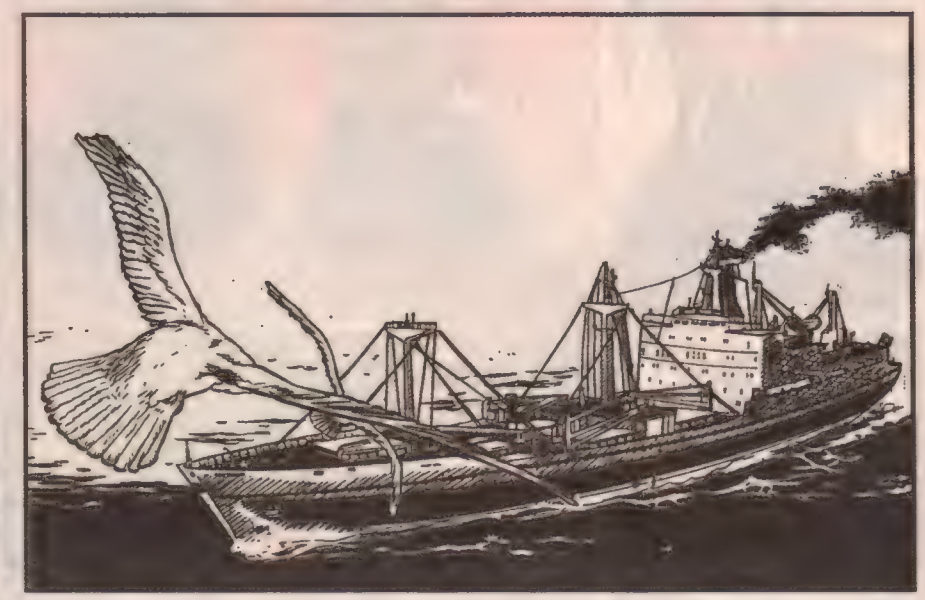

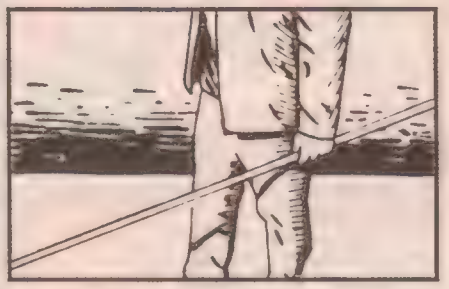

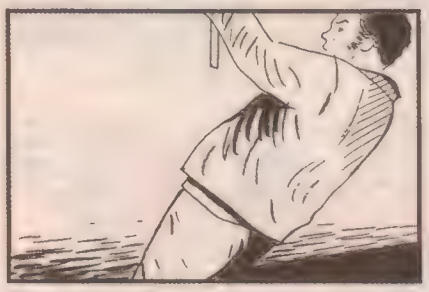

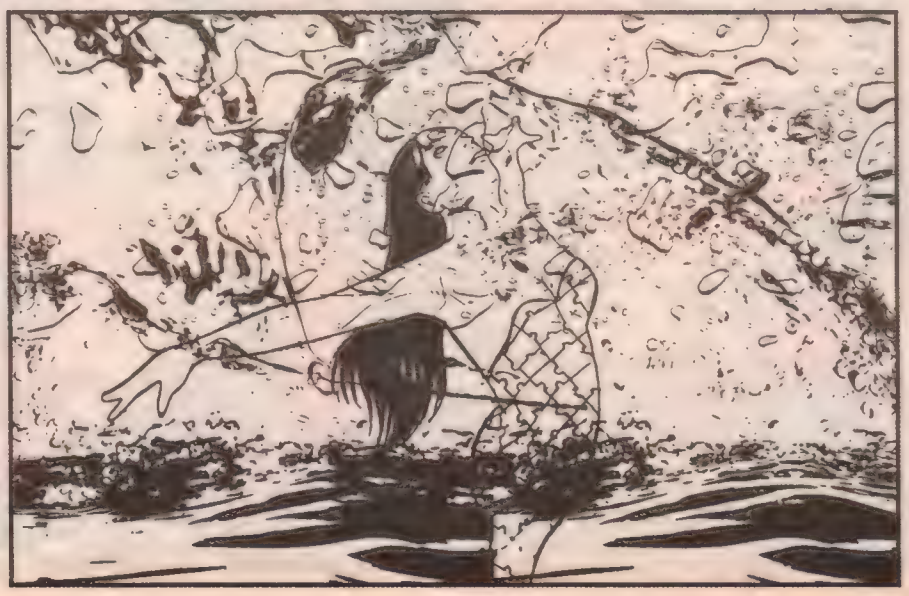

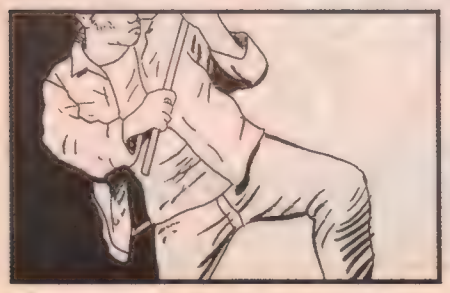

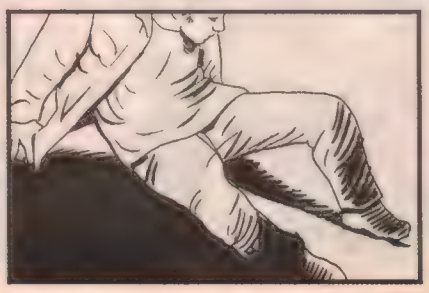

Mehmet Ali & Akşamsefası

Mehmet Ali & Akşamsefası

SARI SAYFALARA DÜŞEN KURUMUŞ YAPRAKLAR

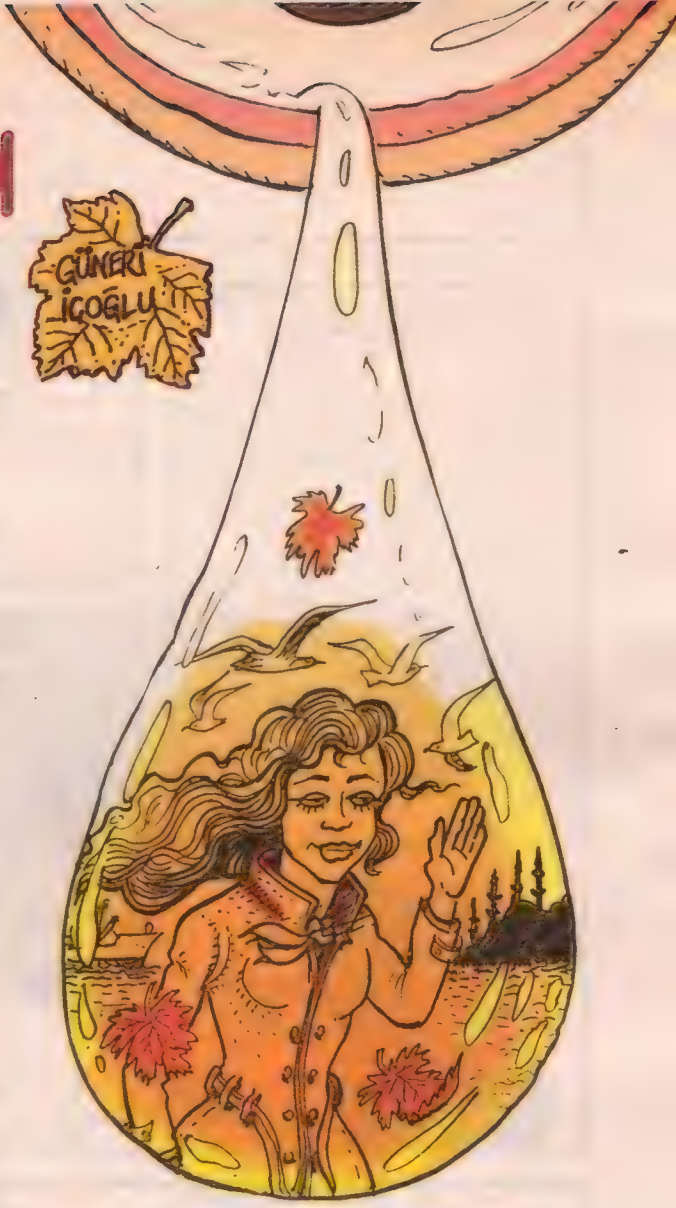

"Ne güzeldir İstanbul'un sonbaharı... İnsanın içine bambaşka bir sevinç gelir. Çay bahçelerinde aşıklardan başka kimse kalmaz. Garsonlar yalakalık yapmaz. Aile bölümü, sap bölümü ikilemi ortadan kalkar. Sandalyeler ters çevrilmiş ya da bir yere toplanmıştır. Yazlık müesseseler, sahil restoranları kâr hırsından arınmışlardır. İstediğin yere oturur, istediğin siparişi verirsin. Küçük çay, büyük çay ne istersen itirazsız getirirler. En güzel müşteri sensindir artık. Çiseleyen yağmurda, sahillerde, mendireklerde rüzgarda uçuşan pardesüleriyle ıslanarak gezinen gizem adamlarının ve gönül adamlarının en sevdiği mevsimdir bu. Kıyılardaki ağaçların yaprakları sadece yollara düşmez. Denizin üstünü de sararmış yapraklar kaplar. Sanırsın ki, her birine basarak yürüyüp gidersin... Kuru yapraklar denizde ağır ağır ıslanır ve yokluk serüvenleri biraz daha gecikir... Boğaz kıyısındaki eski mahallelerdeki bahçelerde hurma ağaçlarının yaprakları dökülürken üzerindeki meyveleri kızarmaya başlar. Bir müddet sonra yapraksız dallarda sadece kırmızı hurmalar kalır. Bu günlerde sokak aralarında ya da bilmediğin eski semtlerde dolaşmanın, saatlerce yürümenin keyfine doyum olmaz. Bacalar hafiften tütmeye başlar. Herşey yerli yerine oturur. Renkler, sesler, kokular, duygular belirgin hale gelir. Diğer zamanlarda duymadığın, görmediğin şeyleri görürsün, hissedersin. Pazardaki zerzevatın cinsi de değişir. Yeni çıkan sebzelerin kokusu insanı zevkten deliye döndürür. Mis gibi pırasa, kereviz kokusu yayılır tüm pazara... Karnıbaharın şekline ve görünüşüne bir kez daha saygı duyarsın. Küçük Çengelköy Hıyar'ı satılmaya başlar. Şahane turşusu olur bu hıyarın...

Ohh çok huzurluyum, hava kapalı, çatı da akıyor, ortalık leğen, kova dolu ama neşemi hiçbir şey bozamaz. Çünkü ahşap, şirin evimdeyim ve güzel bir sonbahar günündeyiz..."

İşte böyle, uzun yıllar sevgili Boğaz kıyısında Çengelköy ve Beylerbeyi semtlerinde Gönül Adamı ile beraber cumbası tevazuyla yana eğilmiş sevimli ahşap evlerde yaşadım... Hayatımın çileli, zor fakat anlam dolu yıllarını bu sonbaharlarda geçirdim. Lodosun tokatlayarak ıslattığı sahillerde naftalin kokusunun güvenine emanet paltomla uzun kederli yürüyüşlerimde vapur düdükleriyle dertleşip martılarla birlikte ekmek telaşına düştüm. Her şeyimi sarı yapraklara yazıp, çizip kaydettiğim için sanki geçmişim yokmuş gibi geliyor bana. Sanki her anına geri gidebildiğin ve girebildiğin her an yaşayan zaman çekmeceleri gibi... Hiçbir şeye aidiyetim yok, hiçbir şey de bana ait değil... Yapraklar yere de düşer, havaya da savrulur, bakiyesi aşk olana her dem birdir...

Galapagos Adaları martılarının yaşamlarını izleyen bir belgeselci edasıyla uzun bir süre Boğaz'daki mahallemde kargaları izlemiştim. Meğer karga ne de zarif uçuyormuş. Tepede esen yumuşak ama çılgın bir rüzgarla birlikte dönerek, sonra yine düzelerek, aniden dalarak, beklenmedik anda tekrar yükselerek, tekrar bir ters, bir düz dönerek... Bir karganın kendini bu şekilde boşluğa bıraktığını ve bu denli akıllı olduğunu rüzgarlı bir sonbahar günü öğrendim. Gidip gagalarıyla ceviz ağacından ceviz koparıyorlar, daha sonra elektrik direğine veya yüksekçe bir yere çıkıp ağızlarındaki cevizleri yere atıyorlar. Hızla yere düşen ceviz kırılınca da inip yiyorlar. Bazen de yüksekten bıraktıkları ceviz, arabaların üstüne düşüyor ve alarmlar ötmeye başlıyor ve kargalar neye uğradığını şaşırıyor. **Gak gaaak** sesleriyle **viyyuuu viyyuuu viiiyyu** sesleri birbirine karışarak tuhaf bir armoni oluşuyor. Ceviz neyse de asıl ilgimi çeken, aynı kargalar, sahildeki midye tavacılar midye ayıklarken hızla pike yaparak dalıyor ve kocaman bir midye kapıp kaçıyorlar. Daha sonra aynı şekilde ağızlarındaki koca midyeyi yüksekten camiinin önündeki taşlık meydana bırakıyorlar. Sert zemine düşen midye çat diye kırılıyor ve inip yiyorlar. Fakat hep aynı yere atıyorlar. Demek ki yüzyılların tecrübesiyle o zeminin sert olduğunu biliyorlar. Bu kargaların yemediği hiçbir şey yok. Ne bulurlarsa yiyorlar. Bu şekilde midye, kokoreç, ceviz, pilav yiyen karga modeli, küçükken okuduğumuz Lafonten'in kargalarına göre biraz değişik. Şehir kargası olmak zor tabii...

Neler yaşadım o düşen yaprakların kiremit oluklarını tıkayıp sürekli çatısı akan ahşap evimde... Çatıdaki yaprakları temizledikten sonra oturur yukardan Boğaz'ın hızla değişen bu eski, güzel semtini ve diğer çatıları seyre dalar o haftanın Gönül Adamı'nda ne çizeceğimi düşünürdüm. Oturduğum ahşap ev epeyce işlek olan bir cadde üzerindeydi. Ara sıra otobüsler ve geçen ağır vasıtalar cumbayı şöyle bir sıyırıp silkelerler, yan taraftaki cumbada kahvesini için ev sahibim Hidayet Hanım'ın tansiyonunu çatıya çıkarırlardı. Bir akşam benim mutfağa bayandan az kullanılmış araba girdi, çarptı ve mutfağı içeri göçertti. Hızını alamayıp yan komşunun pencere doğramalarını parçalayarak oturma odasına girdi. Trafik kaza raporunda zabıt tutulurken bizim cumbalı, yola doğru yan yatmış evlerimiz arabaların üstüne gidiyor diye sekizde yedi kusurlu bulunacak diye nasıl da endişelenmiştik...

Bir gün çamaşır makinesi montajı için servisi aramıştım. Adresi gayet güzel yazdırdım. Fakat evin kapı numarası silik olduğu için telefondaki bayana, gelecek olan elemana söylesin ve adres kolay bulunsun diye bir takım yardımcı bilgiler verdim. Tutmuş bütün söylediklerimi bilgisayara geçirmiş. Servis elemanı geldiğinde bilgisayar çıkışlı formun adres hanesine bir baktım; **"Yorgancının yanının yanı, cumbalı ahşap beyaz ev, ikinci kapının zili çalınacak"** yazıyordu. O gülüm-

sememin izi hala durur dudaklarımda... O yorgancının olduğu ahşap bina yine bir sonbahar gecesi yandı, kül oldu. Az kalsın bizim evde yanıyordu. Birkaç gün sonra o yorgancıyı görmüştüm dükkanının külleri önünde; **"Geçmiş olsun, yeni dükkan var mı? Naapıyorsun şimdi?"** diye sormuştum. **"Resmi olarak çalışmıyorum, isteyen olursa evlere dikiyorum"** demişti. **Resmi olarak** ne demekti?. Acaba vergi levhası yandığı için mi böyle diyordu. Yoksa yorgancılığı bir çeşit memurluk olarak mı görüyordu?. Ah İstanbulum ahh!...

Kapıya her Cumartesi cam damacanalarla kaynak suyu getiren aksak bir sucu vardı. Daha doğrusu su kamyonunun ve sucuların patronuydu. O da mavi bir önlük giyip kapı kapı su dağıtıyordu ve böylece elemanlarını kontrol ediyordu. İyi de kazandığını söylüyordu. Ne zaman bana su vermeye gelse kısa bir muhabbet dönerdi cumba altında. Bir gün bana; **"Abi helal olsun, işin iş, kafan rahat. Tek başına yiyip içip yatıyosun. Bak biz sırtımızda su taşıyoruz..."** dedi. Ben de "Ne alakası var, harıl harıl çalışıyorum, yazıyorum, durmadan çiziyorum. Düşünmekten beynim iflas etti. Üstelik sen sucuların patronusun, benden kat kat zenginsin..." dedim. **"Halim vaktim yerinde ama şu gün olmuş bi tatil yapmamışım. Gönlümce denize girmemişim. Bende para var ama sen daha kral yaşıyorsun..."** diye iç çekti. "Yahu bırak işi, güneye bir yerlere git, Onbeş gün yat güneşin altında" deyince **"Abi ne diyosun, işi iki gün bıraksam bunlar kamyonu devirirler, işi batırırlar. Geçen sene bir haftalığına Kuşadası'na gittim, döndüğümde bir baktım kamyonu çarpmışlar, şişeleri kırmışlar. Hiçbir kapıya su vermemişler. Zararı zor düzeltim..."** dedi ki, getirdiği damacana benim evdeki cam şişeme dolma süresi kadar olan bu çeşit kısa dialoglar plastik damacanalar, pet şişeler ortalığı sarana kadar sürüp gitmişti. Yine bir Cumartesi geldiğinde suyu doldurrken dedi ki, **"Abi sen tam benim kafa dengisin ama sende zamparalık yok..."** Zamparalık yoksa nasıl kafa dengi olayım. Kafa dengi olmanın yegane ölçüsü zamparalıktır zaten. Ben de gülerek "Eee yok naapalım, hem harbi zampara zamparalığını söylemez." diye kestirip attım. Belli ki, merakla bir şeyler öğrenmek istiyordu. Pencerenin dışından birden gözü mutfaktaki, viski şişesine takıldı, **"Ooo viski de içiyoruz!."** dedi. "Yabancı misafirler için, gelen giden oluyor" dedim. **"Misafirleri de yaşatıyoruz ha, helal olsun abicim, helal sana"** diye karşılık verdi. Yanlış anlamayın o zamanlar mahalle vardı ama mahalle baskısı yoktu henüz. Benim kendi halinde, münzevi ve sakil hayatıma özenen bu sucu patron kimbilir ne kadar sıkılmıştı. Parası vardı ve biraz harcamak istiyordu fakat yapamıyordu. Doğrusu şimdilerde ben de çok özeniyorum o sakil, münzevi hayatıma...

O vakitler bir sebeple ahşap yapılarda kullanılan bağdadi duvarların nasıl yapıldığını öğrenmem gerekiyordu. Çeşitli mimar ve marangozlara sorduysam da yeterli bir bilgi alamadım. Daha doğrusu yerinde görürsem daha iyi öğreneceğimi düşünüp Çengelköy'deki yıkılmak üzere olan bir yalıya gittim. Yalı oldukça harap bir durumdaydı ve son günlerini yaşıyordu. Kurnaz müteahhitlerden başka ziyaretçisi kalmamıştı ölüm döşeğinde. Gıcırdayan basamaklardan dikkatle yavaş yavaş çıktım, içeriye girdim. O muazzam kirişler, tavan döşemeleri, elle yapılmış pencere doğramaları ve nihayet bağdadi duvarlar... Her parça ama her parça eski olmasının ağır bedelini öder gibiydi. Bağdadi duvarların ince çıtalarının üstündeki sıvalar, vahşi kurtlar tarafından parçalanmış bir koyun iskeleti gibi görünüyordu. İşte böyle dalmış bakarken bağdadi duvarların üstünde ayrılıkla ilgili irili ufaklı onlarca gelişi güzel yazılmış söz gördüm... Kısa bir süre sonra aramızdan ayrılacak olan bir ahşap yapının duvarında ayrılık derdini eğri büğrü harflerle iştiyakla dile getirmişlerdi... Ayrılan soluğu yalıda almış, duvarlarla hemhal olmuştu...

İşte düşüyor sarı yapraklar zaman çekmecelerine ağır ağır, görüyorum, okuyorum... Karşıdaki metruk evi çepe çevre esrarlı perdesiyle saran sarmaşıkların yaprakları da rüzgara teslim olmuş, yavaş yavaş dökülüyor. Kapısı, pencereleri, camı çerçevesi olmayan sonbaharın efsunladığı bu ev, kırık dökük kara ahşap kaplamalarıyla bütün kış boyunca harap haliyle çıplak görünecek...

GÜNERİ İÇOĞLU

Mehmet Ali & Akşamsefası

FELAT DELİBALTA

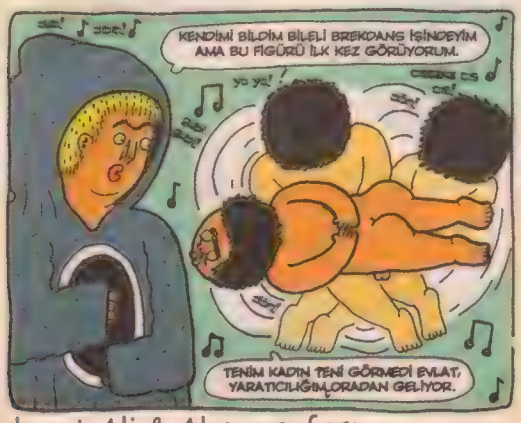

Mehmet Ali & Akşamsefası

Kivi Adam

YURDUMUZUN EN SOMURTKAN KİVİSİ

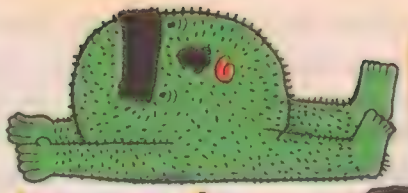

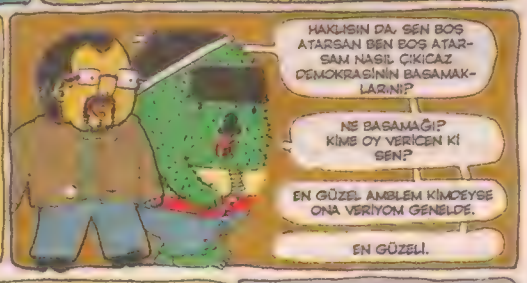

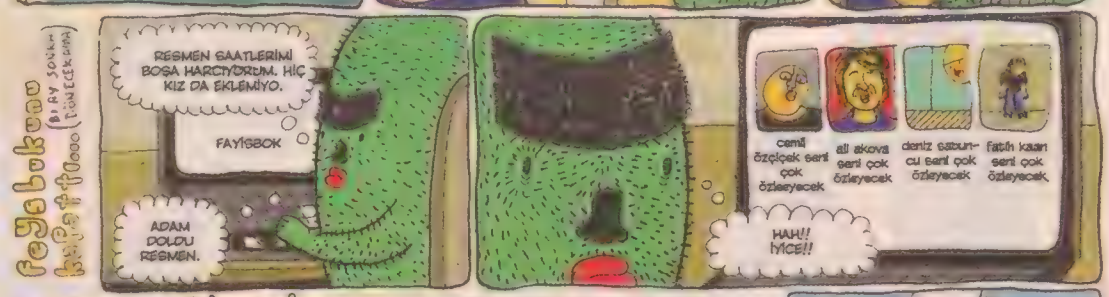

EYLÜL İYİ EYLÜL

ZEHRA ÖMEROĞLU

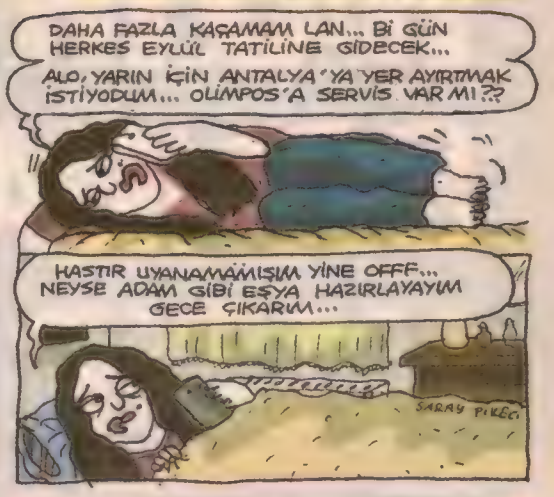

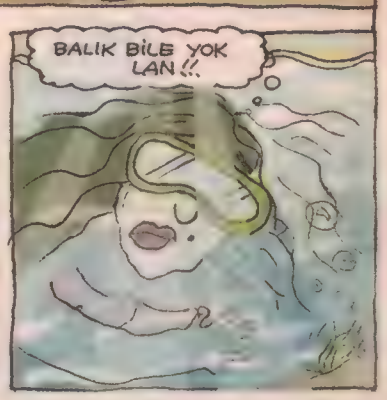

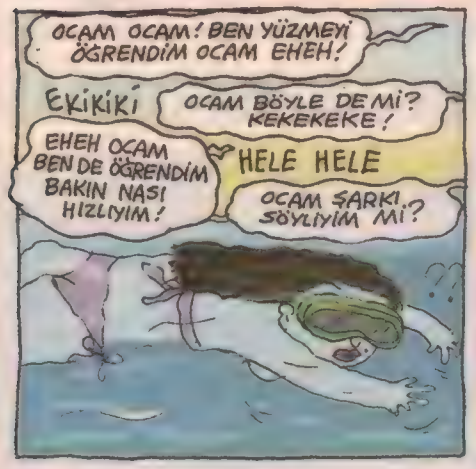

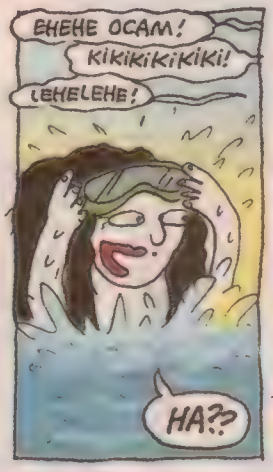

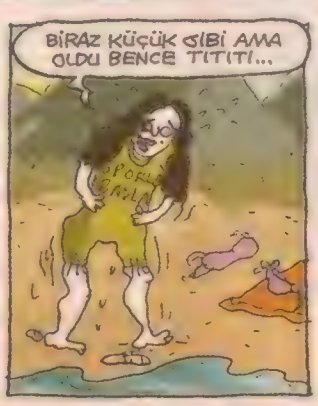

SON

Mehmet Ali & Akşamsefası

HAZIR MIYIIIZ? SONBAHARA HAZIR MIYIIIZ!

Behiç Pekin

SONBAHARD

Ateş rengi sonbahar bizi sar
beste olur, gökleri mis gibi g
sarar. Sapsarı esen rüzgar, k
leri önüne katlar, savurur, d
uğuldayarak ses verir, kendi
çıkarır. Güneşin ölgün ışıkla
ağaçlarının arasında oynaşı
kahverengi ahşap bir gemiyle ses-siz uzaklaşan sevgilinin gözyaşları, altın sularda, kanayan yüreğimizin kıpkızıl damlalarına karışır.

SAĞANAK YAĞIŞLAR HAYATI ALTÜST ETTİ

Susuz geçen hayli uzun yaz günlerinden sonra, yer yer çekirdeksiz üzüm damlalı, yer yer ceviz ve karpuz iriliğinde dolu şeklinde gelen yoğun yağışlar halkı canından bezdirdi. Caddeler sokaklar göle döndü, insanlar işine okuluna gidemez oldu. Aşırı doluluğa ulaşan barajlar yüzünden bazı belediyeler, kişi başına günde en az dört leğen su içmeyi mecburi hale getirdiler. İçmeyenin ağzına itfaiye hortumunu dayayarak basınçlı su verme uygulaması başlattılar. Deniz kıyısından uzak tepelerde dağlarda lüfer ve palamut akını yaşandı, tarifeli vapor ve deniz otobüsü seferleri konuldu. İnsanlar saksılarda bahçelerde deniz hıyarı, deniz patlıcanı yetiştirmeye, evlerinde deniz aslanı beslemeye başladılar. Temsili bir deniz aslanı görüyorsunuz...

GÖÇMEN KUŞLAR GERİDE KALANLARLA VEDALAŞIR

Sonbaharla birlikte sıcak ülkelere tatile gitmeye hazırlanan tepeli paçalı rengarenk göçmen kuşlar, tatile çıkmayan akrabaları ile hehalleşir, hava yolu ile seyahat biraz daha tuzlu bir hale geldiği için kaz adımlarıylayayan olarak yola çıkarlar, türlü çeşitli memleketlerden dağlardan bayırlardan uygun adım geçerek sıcak ülkelere ulaşır, şezlonglara ulaşırlar.

PSİKOLOJİK BAKIMDAN

Yaz bitip sonbahar geldiğinde insanar içe kapanır. Ruhsal olarak el ve parmak sayısı bakımından gözle görülür bir artış yaşanır. "Hava bulutlandı, güneş soldu, renkler cılızlaştı, noolacam ben?" kaygısı, kafamızı bir bone gibi sarar, bizi avuçlarına alır. Sonbaharda içe değil de care olarak "dışa kapanan" insanlar davardır. Bu uyanıklar o konser senin, bu sinema benim gezip tozarlar, AVM'lerin tozunu attırırlar.

Mehmet Ali & Akşamsefası

A AŞK

ığında yer
ifte kokusu
ru doremi-
er bozar,
ce bir melodi
, turuncu top
ken, koyu

SONBAHAR NEDİR?

Yazla kış birbirine karışmasın ve her iki mevsim ılınarak özelliğini kaybetmesin diye aralarındaki boşluğa yerleştirilmiş üç parmak kalınlığında yalıtkan bir mevsimdir. Sonbahar geldiğinde soğumaya başlayan bögelerden kaçan binlerce alelacayip kuşun sürekli kanat çırpmaları neticesinde oluşan türbüansla gelen tomar tomar bulutlar semaya yerleşir, etkisi azalan altın topun ışınları bitkilere ulaşmadığı için yapraklar suyunu çeker, yeşilini dökünür, ormanlar sarı-turuncu-kırmızı cümbüşü gibi muhteşem bir gelinliğe bürünür. Hava serinler hırkalar sürüler halinde dolaplardan çıkıp birer kılıf gibi vücüttlerimizi kendilerine girdirirler. Hazan, gelirken yanında sevgilisi hüzün'ü de getirir.

ZALİM KIŞ KAPIDA

Sonbahar, aynı zamanda kışın da habercisi. Kuzey Avrupa ve Sibirya'dan kalkıp Balkanlar'da buluşan birbirinden arsız bu iki kış, sonbaharın hemen ardından yirmişer bavulla Türkiye'ye gelmeye hazırlanıyor. Ülkeye, biri doğudan biri batıdan aynı anda girmeyi planlayan iki soğuk nevale baharın ortalarına kadar ülkemizde kalmayı düşünüyorlar. Bu hınzırlar Balkanlar'da buluştuklarında o kazma dişleriyle Balkanlar'a has o muhteşem tatlıyı es geçmemişler, birer Trileçe yemişler...

DÖKÜLEN BİR SONBAHAR ŞİİRİ

Erkek: Geldik işte biz ormana, sararmış yaprak
Patikada var bir keçi, çatlamış toprak.
Pis bakıyor popoma, boynuzlar tokmak.
Giydirirse istemem teptakla olmak.

Kız: ser hele ser şu örtüyü çok pötikare
Üstüne koy peynir amma, gelmesin fare.
Kıpkırmızı dolma sardım ben bilahare
Sonbahar yaprağıyla hep salamure.

Erkek: Seviyom duramıyom, gel hele yaklaş
Dudaklarım titriyorolmuş bak yamyaş.
Sulanıyor ağazım, koca bir faraş
El ver bana, nefsim ile ediyom savaş.

Kız: Ay durele, şimdi olmaz, bu ne acele?
Bekçi gelir gören olur, susadın mı ecele?
Tut kendini, sevdiğinin adın hecele
Aşkının derdinden beynin dönmüş reçele

Erkek: Yol teptim de niye geldim lan ben ormana?
Duracaksam kim ne derdi evde durmama?
Bekle bekle tam kafadan girdim buhrana
Ballı ballı şu üst daldan bakıyor bana.

Kız: Bağımlılık olmuş sen de yemek daldan dut.
Tırman ayı gibi, kopar hadi, löp löp yut.
Ben gidiyom dut hastası, koca göt haydut
Ya duty a ben, ye dut beni de unut.

Erkek: Seni de seviyom dut kadar belki,
Vazgeçecem sanki duttan.. Ya da git hadi.

GÜZ GELİNCE OKULLAR AÇILIR

Mutfak robotu büyüklüğünde, çok sayıdaki şuursuz ve bücür insan, sonbahar geldimiydi okul adı verilen küçük kışlalarda zapturapt altına alınmaya çalışılır. Hareketli bir kadife üzerinde hızla ordan oraya koşan, çarpışan, birleşip dağılan sayısız ve kontrolsüz iva zerreleri, damlaları gibi soluksuz bir devinim içinde olan bu canlılar gün boyunca, şartlandıkları zil sesiyle kah okul merdivenlerinde, kah bahçede boza misali köpürüp kabardıktan (veya bölünerek çoğaldıktan) sonra sonzille birlikte yüz milyon desibellik bir patlamayla sokağa taşıp dev metropolleri istila ederlerken geçtikleri yerleri ıslak ve parlak bir sümük tabakasıyla örterler. Bu tabaka, yer kabuğunu sert kışın vereceği zararlardan korur.

SONBAHARIN OLMAZSA OLMAZI OLURSA İYİ OLURU: TURŞU

Kışa hazırlanırken turşu kurmamak olur mu ya? Peki, ağızlara layık bir turşuyu nasıl yaparız? Semt pazarından alacağımız lahana, patlıcan, domates, pancar, hıyar, kelek gibi bir kısmı hafif hakaret içeren sebzeleri bir kova tuzlu suya güzelcene yatırdıktan sonra küvete sirke doldurup soyunuk olarak kendimizi de sirkeye yatırırız –ki o sebzelerle bir empati kurabilelim, turşuya kendimizden bir şeyler, birr uh katabilelim. Küvetten çıkmadan bir kova turşuyu alıp "Hilmi'ye, Arif'e bir de Cemil'e meydan okuyorum." diyerek başımızdan aşağı boca ederiz. Kovadaki zerzevat, tuzlu suyuyla birlikte küvetteki "Bizlenmiş." "adamlanmış" sirkeyle karışıp harmanlanır. Bu, turşuya hoş bir eşkilik katar. Arada bir başımızı küvetteki suya daldırıp gurrbulubulu diye sesler çıkarırken gözlerimizin yanması pahasına patlıcanları kerevizleri yakından gözlemleriz. Renkleri sonbahar renklerine dönüştüğünde küvette sırtüstü yatar vaziyette afyetle yiyebiliriz.

"SONBAHAR KAFASI"

İpek Özsüslü

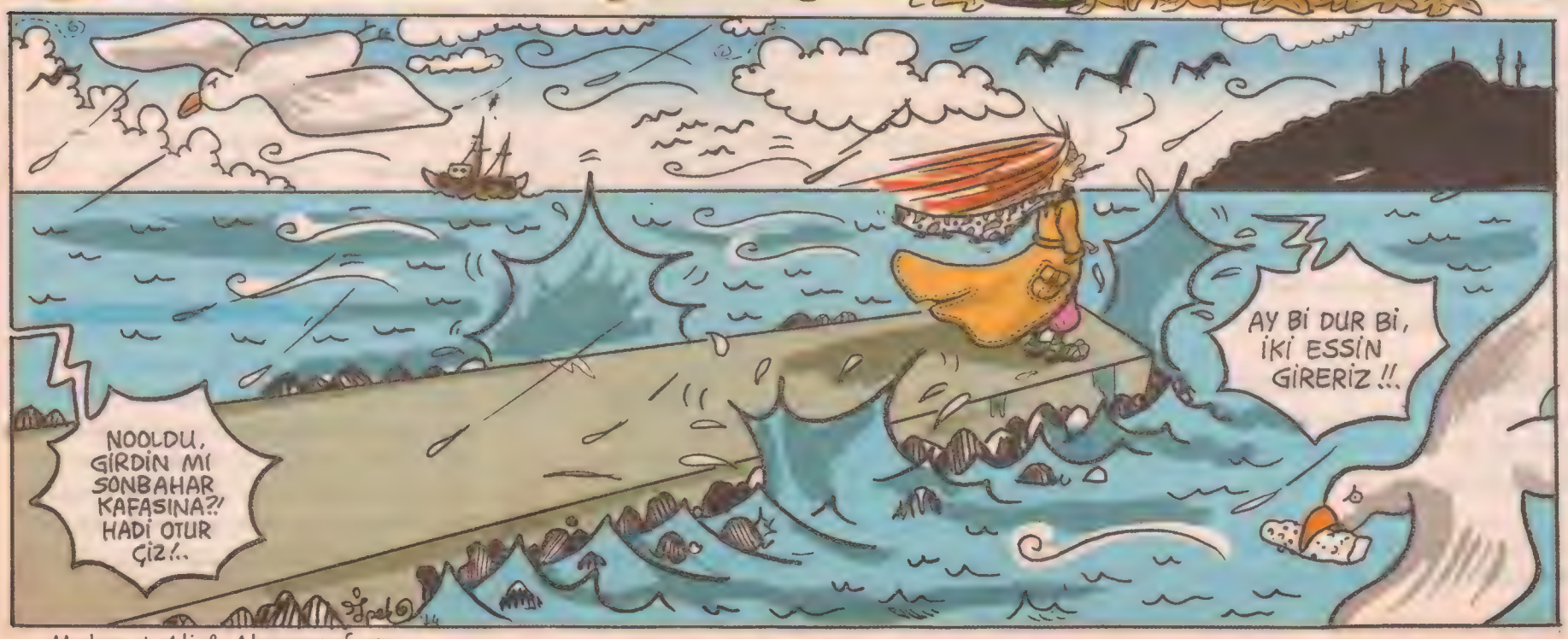

Mehmet Ali & Akşamsefası

GEVŞEK TUŞLAR, GEVŞEK HAYATLAR

YAZAN ÇİZEN: KEMAL ARAZAN

GİRİŞ: ...İştee, gene alak dolak oldu bulutlar. Zaten bu yöreden yılın altı ayı eksik olmaz yağmur... Altı ayı yılın, bulutlar, üfler ıslak, gri ve hızlı soluğunu bu ilçeye. Evlerin damlarını kah tokatlar kah fiskeler yağmur, kiremitlerin kanlarını aşağıya akıtır, kaldırım kenarlarından pörsümüş kırbaçlar gibi sürükler gönderir, toprak da içer, ferahlar.. Yağdımıydı, ilçedeki hükümet konağı da ıslanır, onun karşısındaki arzuhalci dükkanı da... İşte, şimdi gene, başladı başlayacak...

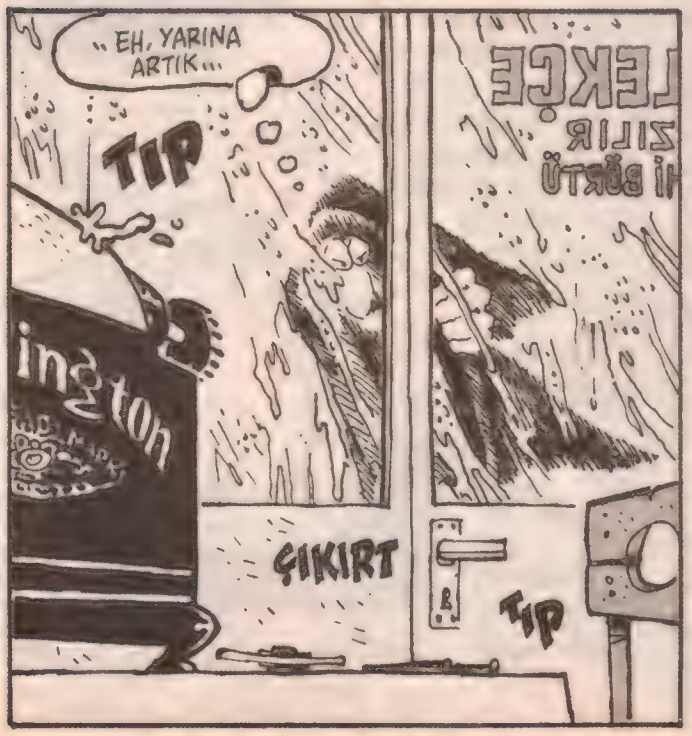

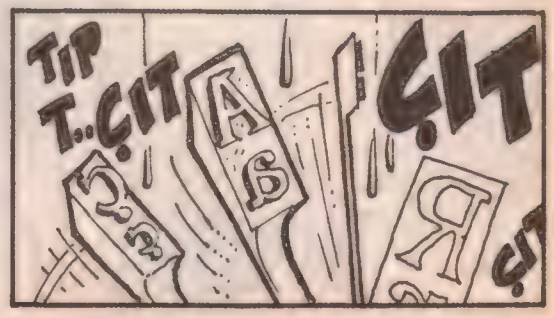

Mehmet Ali & Akşamsefası

ÇIT ÇIT ÇIT ÇITI ÇAT TIP TIP!..

Ertesi gün, sabah...

ALLAH ALLAAH... ÇATICI ÖMER YAKABOYA... UNUTMAYAYIM DİYE DÜN BEN Mİ YAZDIM ACABA... EH, RUHİ, KAFA KALMAMIŞ OĞLUM SENDE... HAYRET AMA, YAZMADIĞIMI MÜKEMMELEN HATIRLIYORUM OYSA...

DİLEKÇE YAZILIR RUHİ BÖRTÜ

Çatıcı Ömer Yakaboya

AMAN RUHİİ... YAZDIYSAM DA İYİ ETMİŞİM İŞTE... ÇATICI ÖMER USTA'YI BULAYIM DA ŞU ÇATI MESELESİ BİR NİHAYET BULSUN ARTIK...

DİLEKÇE YAZILIR RUHİ BÖRTÜ

YARIM SAAT SONRA DÖNÜCEM. Ruhi

DIINK!

USTAA!.. ÖMER USTAA!..

TAK TAK

GITTiii!

GİTTİİ!.. GİTTİİUUUY!.. ÇATICI ÖMER BU SABAH ÇATIDAN DÜŞTÜÜUUUY!.. BEBESİNİ BENİ KODU DA GİTTİUUUYY!.. UY ÖMER'İM ÇATI ÖMER'İİM DEDİ ÇATI ONAR DÖNERİİM!.. DEDİ DE DÖNMEDİ. GİTTİ DE GELMEDİ UUUUY!..

FOŞŞ

"VAY BEE ÇATICI ÖMER, KOCA ÖMEER GİTTİ HA... NASIL DÜŞERSİN BE ADAM?.. İŞİN BU SENİN... TÖVBE TÖVBE... HAA?!

PUFF

"MERABAYIN!.. EPEYDER BEKLEYEM, DÜN DE GELDİYDİM, HATERLOYON MU BEYİM... DELEKÇEYİ DAYİREYE GÖTERDÜM, KAPETİYEZ, YARIN GEL DEDİLER, LEKİN BEN DE DİLEKÇEYİ SAKLEYEMEDİM, YÜRÜRKENE ELİMDEN DÜŞTE, SUYA BATTI BİR CIBIL BATTAL OLDU... HELE ŞUNU BİDENE DAHA YAZSEN BEYİM...

HAY ŞABAN HAY... TAMAM YAZARIZ...

Ayni gün, vakit öğlen, Hacı Üleşir'in meydandaki lokantası

"KASABA EŞRAFINDAN ÇATICI ÖMER YAKABOYA BUGÜN SABAHLEYİN HAKKIN RAHMETİNE KAVUŞMUŞTUR... CENAZESİ İKİNDİ NAMAZINA MÜTEAKİP DERE MEZARLIĞINDA TOPRAĞA VERİLECEKTİR...

TOPRAA BOL OLSUN...

Mehmet Ali & Akşamsefası

Öğleden sonra...

E ŞİMDİ ARAZİNİN TAPUSUNDAKİ MALUMATTA SEN ALTMIŞBİR YAŞINDA GÖRÜLÜYORSUN, BAK DİLEKÇENE DOĞUM TARİHİNİ DE EKLİYCEM, SONRADAN Bİ MARAZ ÇIKMASIN...

E SEN ASKERE NE ZAMAN GİTTİN?..

SORMA BE YA...BEN ALTI YAŞINDAYKEN YOKLAMA GELDİ, SONRA MECBUREN BİLMEM NE,SONRA KAÇAK MUAMELESİYNEN YAPTIM...

YAZ SEN, BENİM BİR ABİM VARMIŞ LAKİN ÖLMÜŞ, SONRA KÜÇÜK ABİM OLUNCA YENİ NÜFUS KAADI ÇIKARTMAMIŞ BUBAM... ESKİYİ KULLANMIŞ, AMA NE... KÜÇÜK ABİM DE ÜÇ YAŞINDA ÖLÜNCE HAYDİ SEN NÜFUS KAADINI BANA...

Akşamüstü...

TIP

HAH.. GENE BAŞLADI...SULARSIN DEMİİ, DERE MEZARLIĞINDA TAZE ÇATICI ÖMER'İ... ŞİMDİYE VERMİŞLERDİR TOPRAĞA... AH ÖMER, HERKESLERE ÇATTIN ÇATIYI, ONARDIN, ŞİMDİ ONLAR SENİN ÜSTÜNE KARA TOPRAKLARDAN BİR DAM KAPADI... EH RUHİ, SAAT BEŞ'E ÇEYREK VAR, ARTIK KİMSE GELMEZ...

EH RUHİ, ARTIK DAMI TAMİR ETME İŞİ DE SANA KALDI, VAY VAY VAYY... AMMA YAĞIYOR HA!..

DINK!

TIP

ÇIT

TIP

ÇIT ÇITI

ÇIT ÇIT

TIP

TIP

Ertesi gün, sabah...

FESUPHANALLAAAH!.. YAHU BU BİZİM ÇAYCI NEŞET... EE, NE ZAMAN YAZDIN BUNU RUHİ?.. YOK, KATİYYETLE HATIRLIYORUM... ALLAH ALLAAH...BEN YOKKEN BİRİ Mİ YAZDI ACABA. NİYE AMA YANİ...

Neşet Yazlık

GÜVAYDIVN RUĞHİ AĞVİ, KOLAYV GEVSİN...

VAAY GÜHRAAP!..

..GEÇEVKEN BİĞ UĞVAYIĞM DEVDIVM... HIM DE BİŞEV DANIVŞÇAKTIM...

Mehmet Ali & Akşamsefası

ZATEN İŞİN DÜŞMESE ARAMAZSIN YA HAYIRSIZ...

A ÖĞVE DERSIN GÜCENIVM RUVVİ AĞVİ VALLAA...

YOK, LATİFE OLSUN DİYE SÖYLEDİM...EE, SÜHRAP, İŞLER NASIL GİDİYOR, RENGİN YENGEDEN N'ABER?..

VALLA RENGİN ÇAMAŞIV, BUVAŞIVK ÇUCUVKLAR DEVKEN...BİV DE SIGARAVI BIRIKAMIYOR... BEVN DESEN İŞLEV BAŞI AVŞKIN, HEP AVNIV... BİR ARSA İŞİV İÇİN KOŞTUVUYORVM... BİN DİLEVKÇE YAZIVLACAK LAKİN...

DUR, ANLATIRSIN... HELE BİR ÇAY SÖYLİ-YEYİM...

Neset Yazlık

NEŞEET!.. OĞLUM, BİZE İKİ ÇAY!..

TAMAM ABİ, ŞİMDİ GETİRİYO-RUM...

NEŞET BAKASIN, İKİ TANE DE BİZE...

E TABİ SÜHRAP, ARSA-NIN TAPUSU KİMİN ÜZE-RİNE..**AHA!..** GENE BAŞLADI..ŞU DAMI DA AKTARAMADIK GİTTİ YANI...

TIP

TIP

..ULAN YAZMAZ OLASICA ELLER, ULAN YAZMAZ OLASICA MAKİNAAA..! BEN SENİ...

DİLEKÇ
YAZIL
RUHİ BÖR

?

ÇIT ÇIT ÇIT

TIP

KÇE
ZILIR
BÖRTÜ

BENİM ADIIM..! AMA...

Neset Yazlık
Ruhi Bört

Mehmet Ali & Akşamsefası

"Ü"...

...Şüüüz...

ÇIT!

EH RUHİ... İŞTE ŞİMDİ RUHİ BÖRTÜ...

ŞİİM BÜÜR

YETİŞİİN!.. RUHİ ABİNİN DÜKKANI ÇÖKTÜÜ...

Yarım saat sonra...

İŞE BAK YAA, Bİ NEŞET GİTTİ, Bİ RUHİ AMCA... ÇK ÇK ÇK... ALLAAAH...

ÇK ÇK.. BÖÖLESİNİ VERME VARAB-BIIIM!

ÇK ÇK.. ÇK...

ÇK ÇK ÇK...

?..

POP!

POP!

N'ABER HEVECCAL, İŞLER NASIL GİDİYO?..

GİDİCİLERİN İSİMLERİNİ YAZDIĞIM DAKTİLOM BOZULMUŞTU... TAMİRE VERDİM... AMA KAYDEDİLMESİ GEREKEN ÜÇ ADET GİDİCİ VARDI. ONLARI YAZMAK İÇİN AŞAĞIDAKİ DAKTİLOLARDAN BİRİNİ KULLANDIM.

NASIL AMA? FANİLERİN EŞYALARINA DOKUNMAYA YETKİN YOK Kİ SENİN!..

YAĞMURU AYARTTIM... BANA YARDIMCI OLDU...

İYİ HADİ, MESAİ BİTTİYSE AMBROSA İÇMEYE GİDELİM...

BİTTİ

Yaz Sonu

Feyhan Güver

Yaz sonlarını çocukluğumda da severdim... Uzuun sıcak yaz günleri artık kısalmaya başlar, sıkıcı öğle uykularından kurtulmuş olurduk.., Köyde yaz sonu demek eğlence demekti...

Köyün karşısındaki dik tepenin otları sararır...

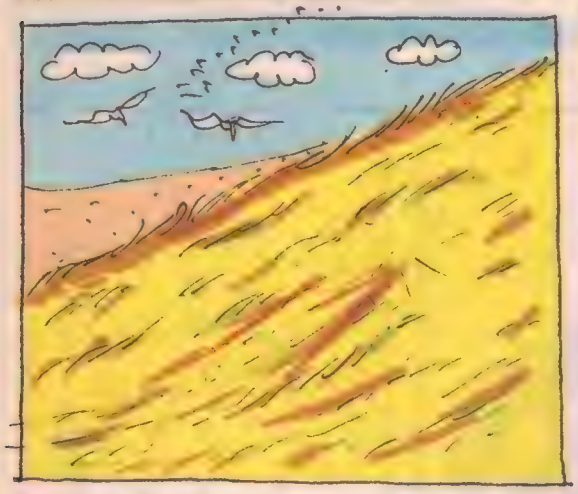

Dövülen harmanlardan savrulan samanlar uçuşarak bu kurumuş otların üzerinde bir tabaka oluşturur, koskoca tepe doğal bir ot kayağı pistine dönüşürdü.

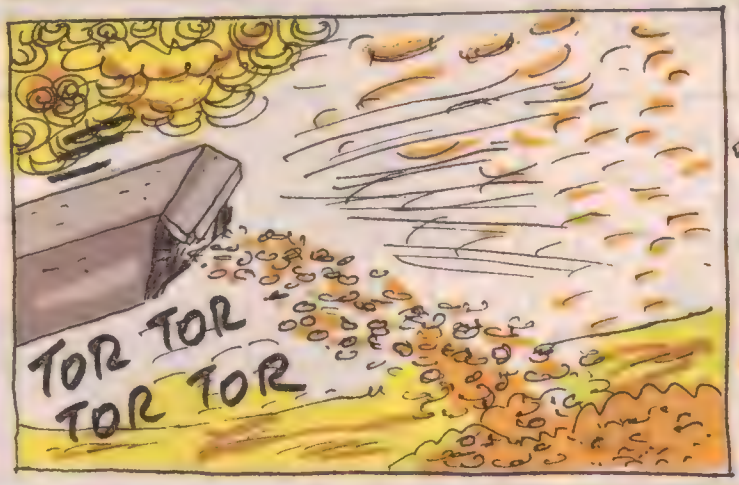

Kayak malzememiz olan tahtalarımızı alır, tepenin en ucuna tırmanırdık... Şanslı olanlarımızın kar kayakları vardı...

Kaydığımız tahtalar bildiğin tahtaydı... Altlarını otlarla ovarak kaygan hale getirmeye çalışırdık.., Bazen de yağ sürerdik... Biraz da ön kısımlarını yuvarlaştırdık...

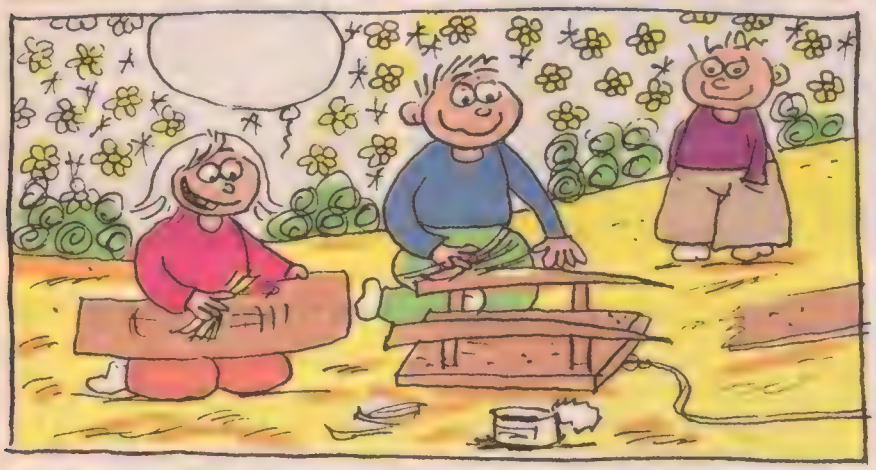

Sonra o dimdik tepeye tırmanır, tepeden aşağı şahane bir yolculuk yapardık...

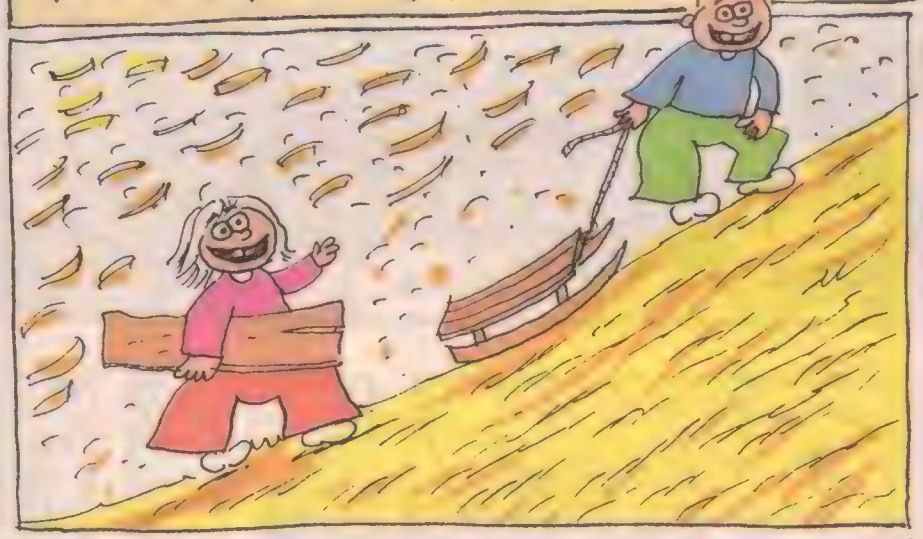

Bizim için bir denizde azgın dalgalarla sörf yapmak kadar adrenalin doluydu...

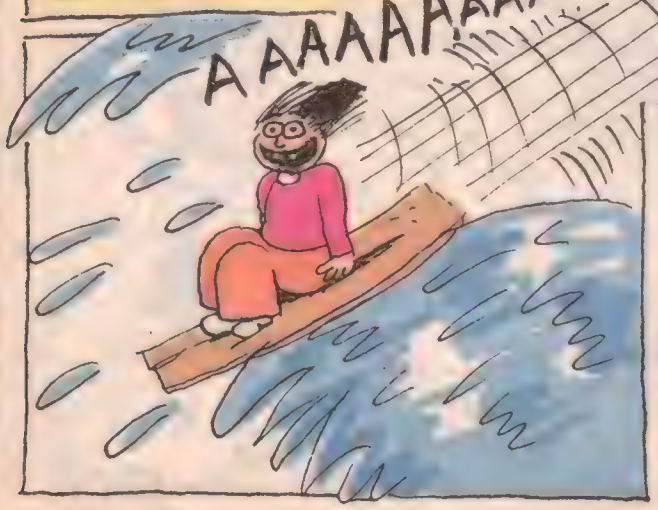

Yaz sonunun ikinci önemli olayıysa, ilçede yılda bir defa kurulan ve bizim için dünyanın sekizinci harikası olan panayırdı...

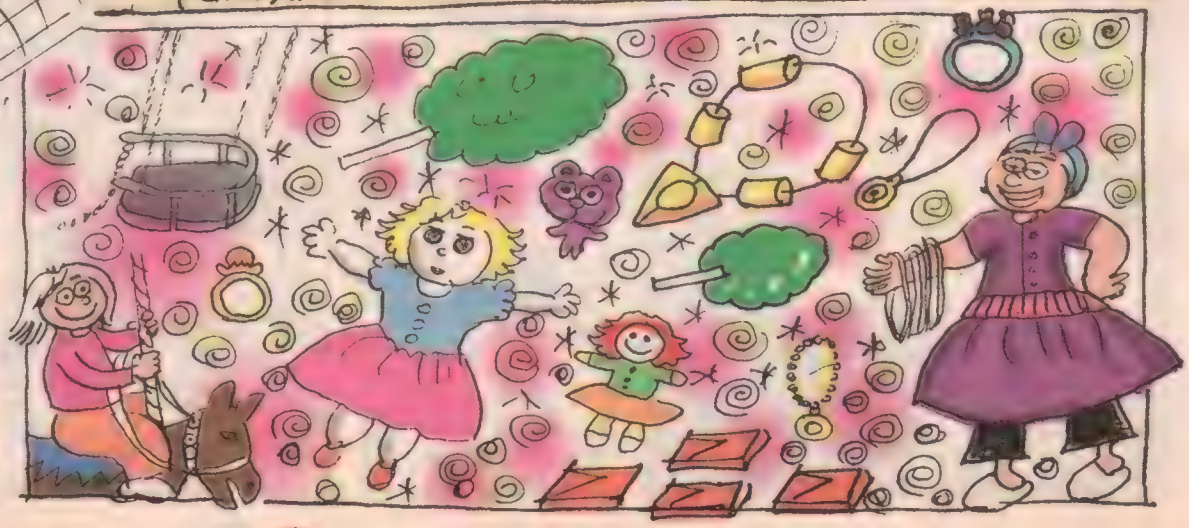

Bütün bir yıl boyunca bu panayırı özlemle bekler, bir aksilik olur da gideme yiz diye ödümüz koptardı... Parmak bebekler, kolye şekerler, pamuk şekerler bizim için ganimet değerindeydi...

Envai çeşit eğlenceler, genç kızların etekleri uçuşmasın diye lastik takıp bindikleri kayık salıncaklar...

"Marbora" sigaralarına halka attıran çingeneler...

Atlıkarıncalar, dönmedolaplar...

Zincirli salıncaklar, sirk çadırları, basit oyuncaklar, uyduruk yüzükler, kolyeler, motosiklet gösterileri, incikler, boncuklar... Bir çocuk için masal diyarı... Eve döner dönmez zamanın hemen geçmesini ve tekrar panayır zamanının gelmesini dilerdik...

Panayır sevdiğimiz günler hızla geçti...

Büyüdük, çoluğa çocuğa karıştık... Panayırlar kalktı... Genç anne-babamız nine-dede oldu...

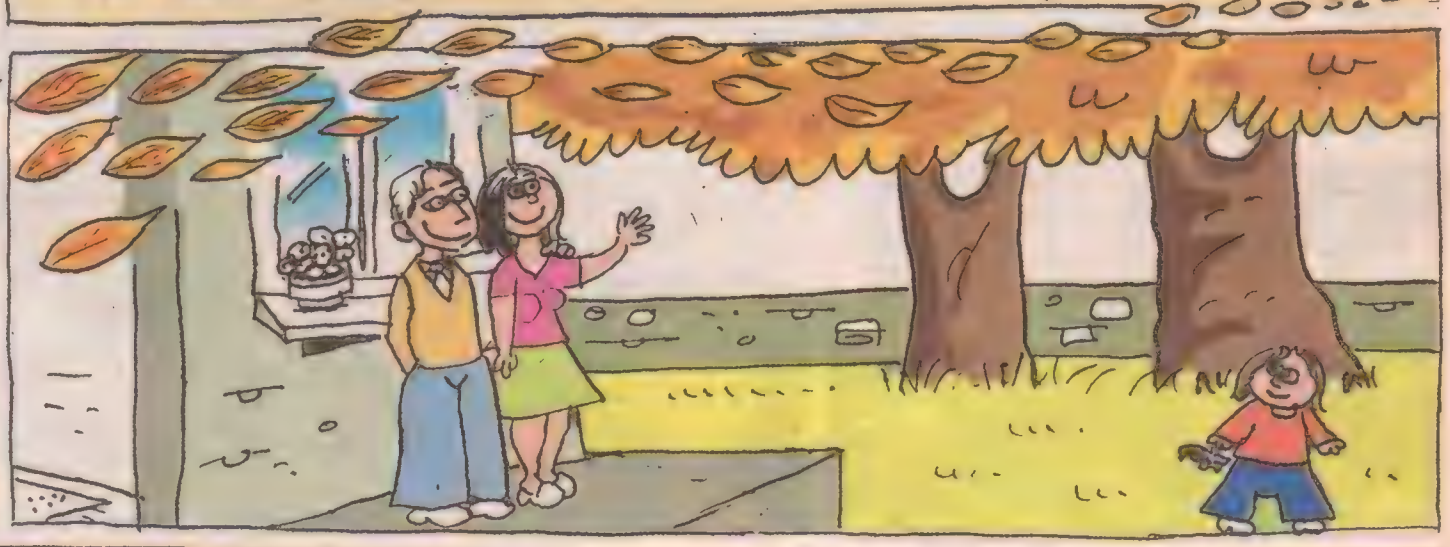

Zaman, dönmedolap gibi baş döndürücü bir hızla geçiyor... Daha geçenlerde olmuştur dediğimiz şeyin üstünden bakıyoruz ki on yıl geçmiş... Hayat bir panayır... Ne kadar güzel olursa olsun çabucak geçip gidiyor... Onu çekici yapan da bu değil mi... Biteceğini biliyor olmamız... (Lan sonbahar, yaptın gene yapacağını.....)

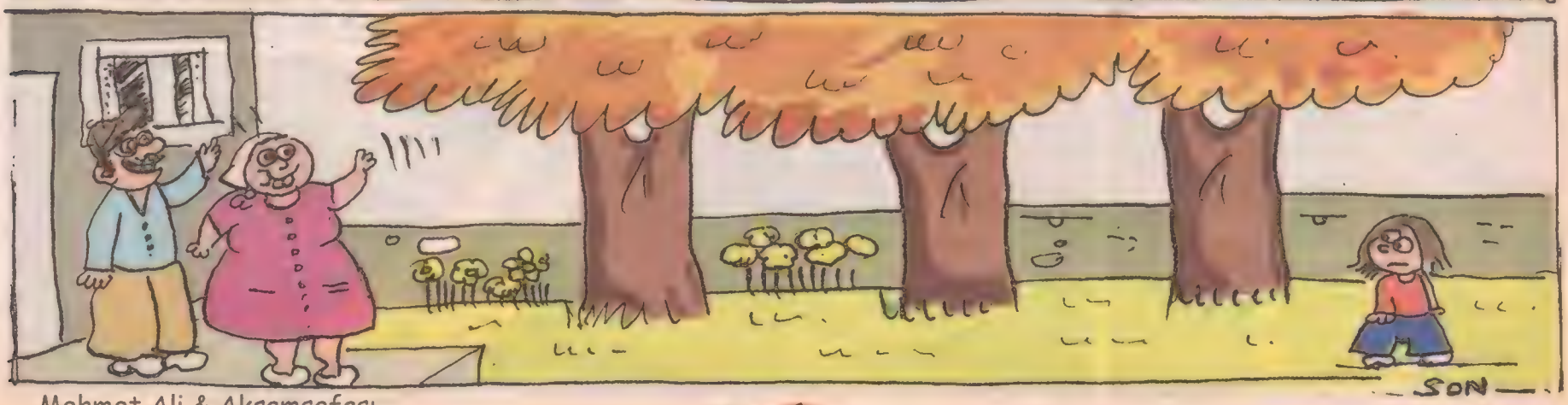

Mehmet Ali & Akşamsefası

YOL...

TUNCAY AKGÜN

HAYDAA, BU YAŞMUR YAŞARDA, ALLAHIN DAĞ BAŞINDA, GECENİN YARISINDA, YOLDA BİR HERİF, İYİ Mİ... MIKNATIS MIYIM CİNSLERİ ÇEKİYORUM...

ANİ YALNIZLIMIN İLACI OLABİLİR BU HERİF BİR YERDE... A MORUK LAN BU... ALLAH MI GÖNDERDİ SENİ BABA BİZE YAA...

GEL BABA, GEL BAKALIM ALEYKÜM SELAM!..

HAYIRDIR BABA, NE İŞ BU SAATTE YAA.. NEYSE SİZİN İŞLERE AKIL SIR ERMEZ... GÜTÜRÜYÜM GİTCEN YERE, EM BEVAFA GİBİRİZ EM YALNIZLIKTAN KURTULUU. RUZ... YOLDAŞIM OLURSUN İCABINDA...

YALNIZLIK KÖTÜ DOSTTAN İYİDİR...

YA BABA... BİTMEZ BU YOLLAR... BİR İNER BİR ÇIKAR... BAYIRLAR DAŞLAR DALGA DALGA ÜSTÜNE GELİR... BAZAN BOĞULCAK GİBİ OLURSUN.

ÖMÜR KURULUK YOLUNDA; ÇAH DAĞ, ÇAH DENİZ, ÇAH OVA AŞIP GİTTİKTEN SONRA AB-I HAYATI NEREDEN BULACAKSIN!

KARA DALGASI BİZİM KURUNTULARIMIZ, ANLAYIŞIMIZ VE FİKRİMİZDİR. DENİZ DALGASI İSE KENDİNDEN GEÇME SARHOŞLUK VE YOKLUKTUR. MUSA 'NIN GİTTİĞİ YOL TAM YEDİ YÜZ YILLIK YOLDU, O SEVDA İLE BU KADAR UZUN YOLU AŞTI.

BU GECE AMMA RAHMET YAĞIYO BE BABA.. HAVA DA YAMAN ESİYO.. ETRAF ZİFİRİ... YOLLARI YOL ÇİZGİLERİNDEN SEÇEBİLİYOM ANCAK...

YEL TUFANDI, ÇİZGİ ASA... ONUN BU ÇEŞİT NİCE GEMİLERİ VAR, NİCE TUFANLARI.. SABIR GENİŞLİĞİN ANAHTARIDIR!..

NE DİYOSUN BABA... BU DAĞLARI TAŞLARI AŞMAK KOLAY MI SANIYOSUN?

SEBATİYLE DAĞLARI BİLE HAYRAN EDEN VE BASİRET SAHİBİ OLAN ZAMANIN KUTBUNA NAİL OL!..

UYKUSUZLUĞUMA, UYKUMUN GELMEMESİNE NE DİYECEKSİN PEKİ BABA?..

UYKU ÖLÜMÜN KARDEŞİDİR GÖNLÜNÜN GÖZÜNÜ AÇIK TUT!..

EE OĞUL, İNMEK VAKTİDİR. MÜSAİT BİR YERDE BENİ BIRAK YOLUNA GİT!..

BIRAKMA BENİ.. BEN BU BİR KERE GÖRÜŞMEYE KANİ DEĞİLİM, SENİN SEVGİNE TUTULMUŞ ACAİP BİR İNSANIM...

BU TERTEMİZ DENİZİN NE BAŞLANGICI VARDIR, NE BİTİMİ... İKİSİNDEN DE PAKTIR O DENİZ... ONDAN MAHRUM OLANLAR, KAHR İLE AZAP İÇİNDEDİRLER. GÖNÜL EHLİ IRMAK GİBİ AKIP ONA ULAŞIR... İKİLİKSİZ OLARAK CAN DENİZİYLE BİRLEŞİR, BİR OLUR... HADİ KAL SAĞLICAKLA..!

Mehmet Ali & Akşamsefası

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

MÜZİKOLOJİ ARAŞTIRMALARIM İÇİN SİZDEN BİR NEFES FORMU ÇALMANIZI İSTEMİŞTİM DALDINIZ GİTTİNİZ. ÇOŞTUKÇA ÇOŞTUNUZ. HELE SON PEŞREVİ NE KADAR ÇOŞKUN MEŞK ETTİNİZ, KEZA SON TAKSİMİ DE ÖYLE!...

SONBAHARIN HÜZNÜ MÜ BU ÜSTÜNÜZDEKİ?.

HÜZÜN NE DEMEK?...

İÇİNDE BAHAR VAR YA, BİZE BAHARDIR SONBAHAR...

BENİ YAKAN SONBAHARLA BİRLİKTE BİRŞEYLERİN SONUNUN GELECEĞİ HİSSİYATI... BELKİ METRUK FİKRİ PAŞA KONAĞI YANIP OTOPARK OLACAK...

YORGANCI VEYSEL'İN DÜKKANI KEPENKLERİ EBEYDİYYEN İNDİRECEK... ESKİ HAMAM SATILIP BARA, KAFEYE DÖNÜŞECEK.. BERBER RECEP SON TRAŞINI YAPACAK...

BU SON BULMAYA, HIZLA DEĞİŞİME SON TAKSİM YAPACAK MAKAM MI YETİŞİR, NOTA MI DAYANIR?... BİZ NİYE HÂLÂ DURUYORUZ BİLMEM Kİ?...

LA MAJİ, LA MAJİ... DURUN YETER, ÇALDIĞINIZ YANIK SESLERDEN YAPRAKLAR TUTUŞTU!.

AYRILIKTAN PARÇA PARÇA OLMUŞ BİR GÖNÜL İSTERİM Kİ, İŞTİYAK DERDİNİ ANLATAYIM...*

Mehmet Ali & Akşamsefası

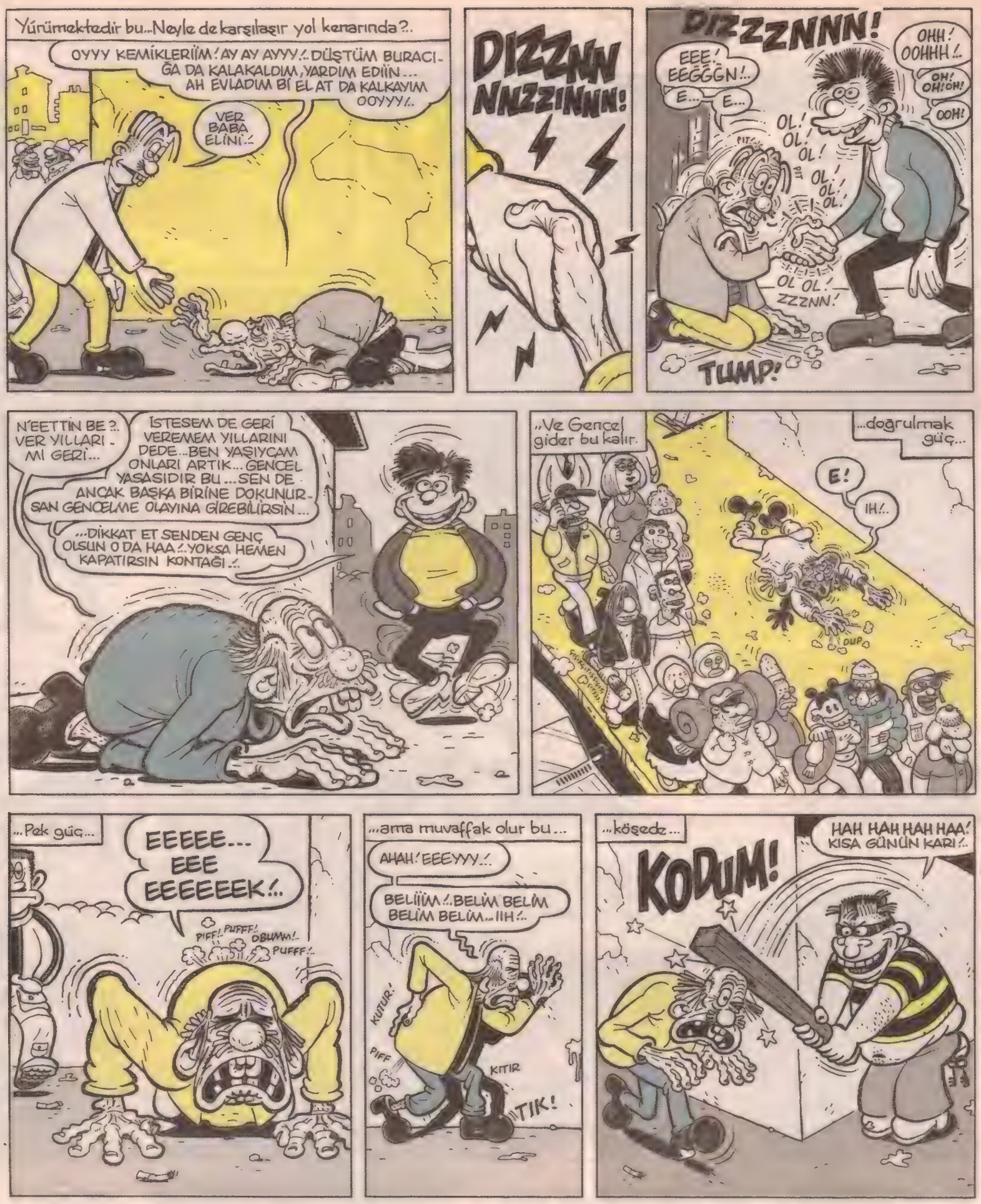

KEMAL ARATAN
Mehmet Ali & Akşamsefası

ZAMAN KAYMASI

Erhan Candan

Adalı balıkçılar anlamış ilk olarak bu güzel kadını kendime aşık ettiğimi...

BÖYLE ÇİZİYO KENDİNİ!.. TEKNESİYLE BU BÖLGELERDE GEZEN YALNIZ Bİ ADAM!.. TANIYO MUSUNUZ?.

BİKAÇ KERE GÖRDÜM GALİBA DENİZDE!.. BÖYLE SAÇLI FELAN Bİ TİP...

Yeryüzündeki en yanlış kişilere sorduğunu bilemiyo tabi bu soruyu...

AMA Bİ DAHA DENK GELİR MİYİZ BİLEMEM!..

Başıma gelen en güzel aşk hikayesinin yaşanması 3 sene gecikiyo bu yanlış hamle sonrası...

BOŞVERİN ONU! Bİ ÇIKIP HAVA ALMAK İSTEMEZ MİSİNİZ?.. DENİZ HAVASI... TEKNEYLE...

YOO!.. TEŞEKKÜRLER!

Hiç bi kerterizini bana belli etmeyen...

TOPLASANA HADİ!.. AZ YER DEĞİŞTİRELİM.

NİYE LAN! BALIK VAR!

ŞU GELEN LAVUK GÖRMESİN YERİMİZİ!..

RRRRRR

Sayısız kere denizde bırakan...

PATA PATA!

HEEEY!.. HEEY BAKSANA ORUZBU ÇOCUĞU!..

SELAM!

ZKTİİMİN ENTELİ...

O TEKNENİ ÖYLE BAĞLAMA Bİ DAHA!

Sağlıklı bi ilişki kurmakta anlamsızca zorlandığım...

NASI!..

Mehmet Ali & Akşamsefası

devamı arkada...

TURBO PARADOKS

SELFİ MUHABBET

Güzel Eylül ayında bir Cumartesi, hava pırıl pırıl. Herkes soluğu boğaz kıyılarında almış. Gürültü, trafik ve eksoz dumanları birbirine karışmış. Yürümek ne mümkün... Bu yüzden Beylerbeyi sırtlarına vurdum kendimi. Yokuşları ağır ağır tırmanıp ağaçlıklı bir yolu izledim ve güzel bir tepeye ulaştım. Bir yol çıktı önüme. Çıkmaz bir yol olduğunu bilmeden girdim, yürümeye koyuldum. Karşıdan bir adam belirdi. Kendi kendine konuşarak ağır ağır geliyordu. Şu sözleri duydum yanımdan yavaşça geçip giderken: **"Ben elli tane mühendislik okudum da n'ooldu. Sana dedim kazanamazsın diye, dedim sana.."** Aman dedim ve yürümeye devam ettim. İki üç dakika sonra gördüm ki çıkmaz bir yolmuş bu. Hemen geri dönersem kendi kendine konuşan adama yetişirim ve kesin bana bir şekilde takılır, aramızda geniş bir dialog cereyan eder endişesiyle bir ağacın arkasına gizlenip onun uzaklaşmasını bekledim. Baktım, hem yavaş yürüyor hem de birtakım çiçeklerin, çalıların önünde durup sanki karşısında biri varmış gibi konuşmasını sürdürüyordu. Uzun bir süre uzaklaşmasını bekledim. Gizlendiğim yerde beklerken de şunu düşündüm; "Sahi ben niye gizleniyorum ki bu ağacın arkasında?.. Deli deliyi görünce değneğini saklarmış derler, demek ki ileri aşamalarda deli deliyi görünce kendi kendini saklarmış.."

ANLAM ÖNLEMİ

Abimin Karadeniz'li bir ahbabı başından geçen tuhaf bir hadiseyi anlatmış. Daha doğrusu bu hadiseyi başından kendi kendisi geçirtmiş. Şöyle ki, bu ahbap birgün hırsızlardan korunmak için evinin bütün pencerelerini demirlerle bir güzel kapattırmış. Daha sonra evin kapısına üç kilitli çelik kapı takılmış. Apartman kapısı da bütünüyle elden geçirilmiş.Evin kapanmadık yeri kalmamış. Herşey güvenceye alınmış. Bu yorucu günün ardından bir randevusuna yetişmek üzere son derece güvenli olan çelik kapısını çekmiş ve evden çıkmış. Dışarıda apartmanın önünde ayakkabısını bağlamak üzere elindeki içinde kıymetli evraklar, kredi kartları, yüklüce bir para ve evin anahtarları bulunan poşeti ağacın dalına asmış ve eğilip ayakkabısını bağlamış. Doğrulup kalkmış ve yoluna devam etmiş. Arabayla Küçükyalı'dan Kadıköy'e geldiğinde ki, yaklaşık otuz dakikalık yol, elinde poşetin olmadığını farketmiş ve hemen evinin önündeki ağacın dalında asılı halde bıraktığını hatırlamış. Acilen onca yolu geri dönmüş, bir bakmış ki ağacın dalları bomboş, poşet falan yok, almış götürmüşler. O anda yaptırdığı çelik kapıya, pencerelerdeki demirlere, aldığı tüm güvenlik önlemlerine bakarak ne düşündüğünü bilemiyoruz. Hayatın anlamını çözecek değil ya, zaten bu olayı da abime **"haçen saa bişey anlatacağum, gül biraz"** diye anlatmış. Abim bu olayı önüne gelene yirmi kere anlatıp karnı çatlayıncaya kadar güldü de güldü... Eh bize de işin paradoks kısmı kaldı...

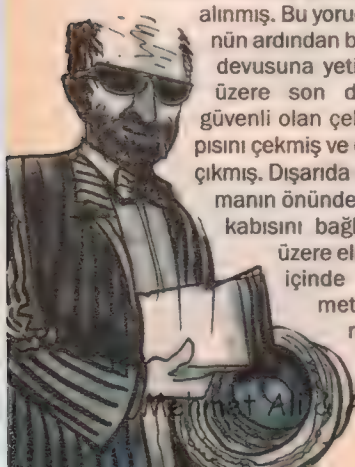

Mehmet Ali Akşamsefası

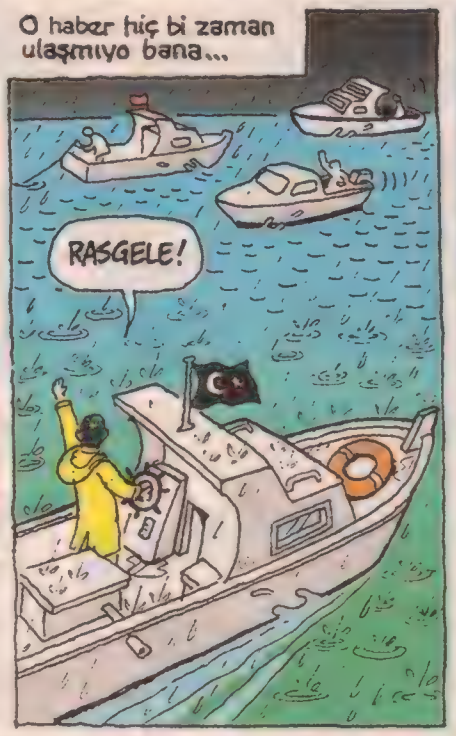

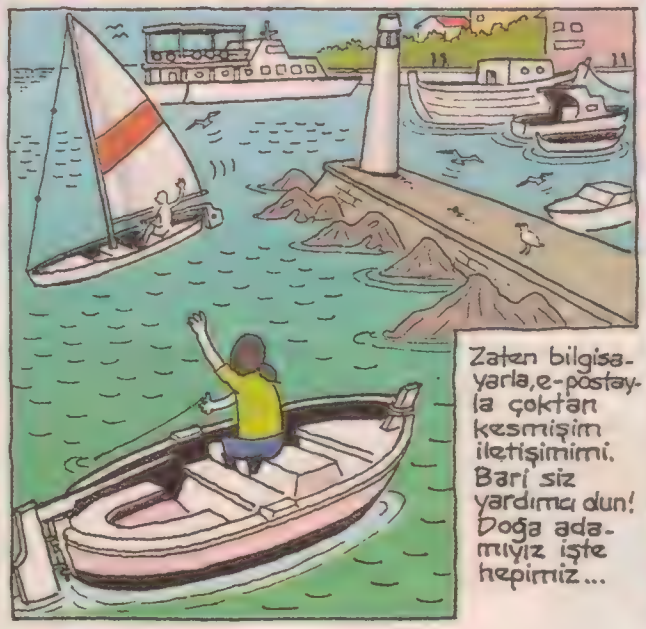

HAYIRLI UĞURLU OLSUN

Bir Cumartesi gecesiydi, Cihangir'de bulunduğumuz sokakta yaklaşık 40 dakika park yeri aradım. O sırada benim arıyordu. Öyle ki park yeri arayan arabaların teşkil ettiği apayrı bir trafik problemi ortaya çıktı bir ara... Ard arda dizilmiş arabalar birinin çıkmasını bekleyip hemen onun yerine park ediyorlardı. Ben de bu şekilde dönüp dolandım, nihayet biri çıkınca yerine girdim ve tam park ederken çıktığımı sanan başka bir araba geldi **"Çıkıyor musun?"** dedi. **"Hayır uzun bir müddettir bekliyorum, yeni buldum burayı, park ediyorum..."** dedim. Küçük minibüsümsü arabalı bu şahıs **"Hayırlı olsun abi, hayırlı olsun"** dedi ve başka bir yer aramaya koyuldu. Ciddi ciddi ama... Sanki yeni bir araba ve yeni bir eşya alındığındaki gibi bir yaklaşımda bulunması park yeri bulmanın önem ve kıymetini bambaşka bir şekilde ortaya çıkardı...

Pİ - RAK - MA - YIIIN

Bir akşam vakti Üsküdar'da bir taksiye bindim... Güzel muhabbeti olan Karadenizli taksici abimizle hoş bir muhabbetle ağır ağır ileliyorduk sıkışık trafikte... Fakat abi arada çok sinirleniyordu darmadağınık ve kapalı olan trafiğe... Bir ara aniden önünü kesen bir araca kızıp **"Ula akşam olunca ha bizum bu millete pişeyler oluyo daa, araba surmeyi unutuyolar. Akşam ehliyeti alacaksun ha bunlarin elinden..."** dedi. Biraz sonra yine sohbetimizin arasında bu kez yol kenarına olmadık yere park edip trafiği kesen araçları gösterip aşırı bir halde sinirlenerek **"Ula ekiplerde kabahat, basacaksun ha bunlara çezayıl. Ha ona yazmayi da pize yazayi**

Kaderin bir cilvesiyle tanıştığım beni arayan kadınsa, haklı olarak öykülerde tanıdığı adamı soruyo bugün bana!.. "Hadi beni adalara götür, o gezdiğin koylarda beni de dolaştır" diyo...

Tekneci tanıya tanıya tekneyle bile kesmişim etkileşimimi!.. Diyemiyorum orta hayal kırıklığı yaşarsın, bişey bulamayız orda diye!..

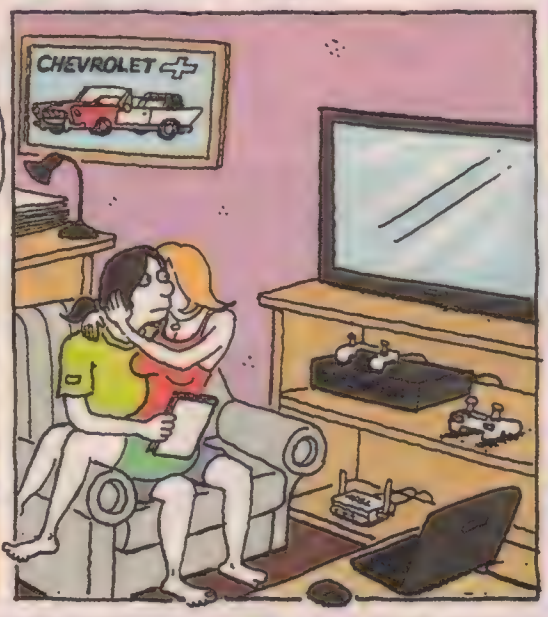

Sonra güzel yeşil gözlerine odaklanıyorum!.. Canlılıklarından temizleniyo ruhum!..

Aynı konu üzerine yazılmış olan yüzlerce öyküm, sürü sürü sardalyalar, akşam poyrazı, ormanlar, çamlar bir bir yeniden görünüyo onun gözlerinde...

Çok rahat uyuduğum bi gecenin sabahında kararımı veriyorum ve arıyorum eski bi dostu!..

YANLIŞ ADRES

çezayı, ne suç ettun, ne suç etmedun sormayi da, ula pen Kebze'deydim keçen hafta, Dortlevent'te bana kesmişler çezayı... Ha pu yol kenarlaruna park edenlere çeza yok midur?..." dedi, daha sonra trafik iyice tıkanıp ilerlemez hale gelince yol kenarına park etmiş araçlara iyice sinirlendi ve birden bire, "Ula ha puraya araba pi-rak-ma- yıın, arkadaşum pi-raaak-maa-yıın ula piii-raaak-maaa-yıın..." diye yol boyu defalarca aynen böyle heceleye heceleye söyledi, her söyleyişinde ben de "Çok doğru söylüyosun abi haklısın." dedikçe, o daha da bir çoşkuyla "piii- rak- maaa-yıın" diyordu...

Mehmet Ali & Aksamsefasi

Büyükçe bir kebabçıda geç bir vakitte yemek yiyordum... Dilimizi çok az konuşabilen bir turist aniden telaşla kebabçıya girdi, "İyi akşamlar, ben vejeteryanım, bana için, yemek için var mı bişey?..." deyince birden "Puha puha haa haa haaa..." diye gülme nidaları duyuldu kebabçıda... Meksika'da yanlış bara giren kovboy gibiydi sanki... Abicim hakkaten de mekanda her yer et, tavuk, döner dolu, şişlerle, adana-urfa kebaplarıyla, çiğ köftelerle dolu, dopdoluydu ve acelesi olduğu belli bir halde "Ben vejeteryanım" dedikçe kahkaha atıyordu kebabçıdaki ahali... O yine de devam etti, "Ama ama ben yemek etsiz yemek ama benim saat yok oturmak yemek için, ben ayakta yemek, çabuk gitmek..." Çat pat konuşan bu biçare vejeteryanın başında toplanan garsonlar aralarında yorum yapıyorlardı; biri "Olum acelem var diyo, hemen yiyip gidicem diyo, annamıyomusun, sen niye otur diyosun adama?..." Öteki, "Annadım oolum, belkim çorba içer adam, vaceteryanım diyo, çorbayı da ayakta mı içsin?..." Bir diğeri ise, "Yok abi çorba içmez o, festfut gibi yemek istiyo ama etsiz bi biçimde..." Bu arada vejeteryan turist etrafa daha dikkatli bakınca en sonunda anladı yanlış yerde olduğunu ve "Ben tamam iyi akşamler, anladım, sori, sori..." diyerek koşar adımlarla kebapçıdan çıktı gitti...

GÜNER İÇOĞLU

"Yaa, yaz bitmeyeydi eyiydi" mi diyosun? Hala bir tutam yaz, hala bir tutam deniz mi arıyosun? O zaman bi bayiilere bakmakta fayda var..

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY AKGÜN

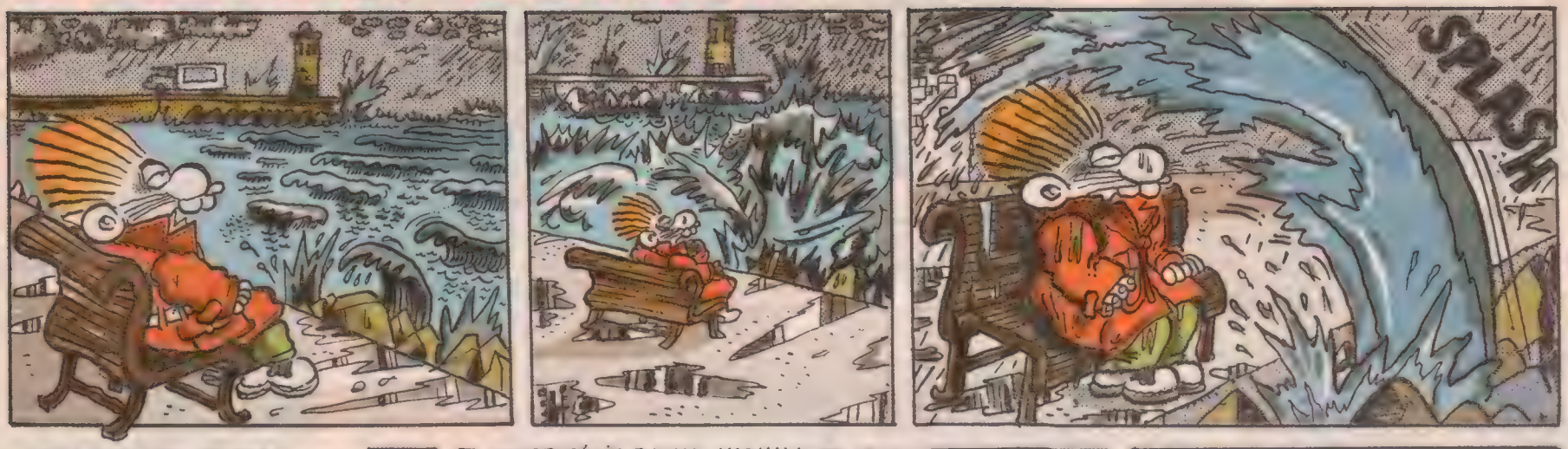

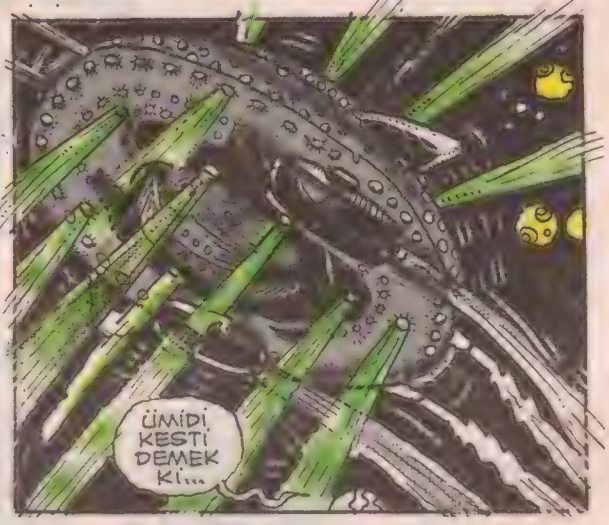

ARKADAŞ BÖLGESİ

UTKU CAN AKYOL

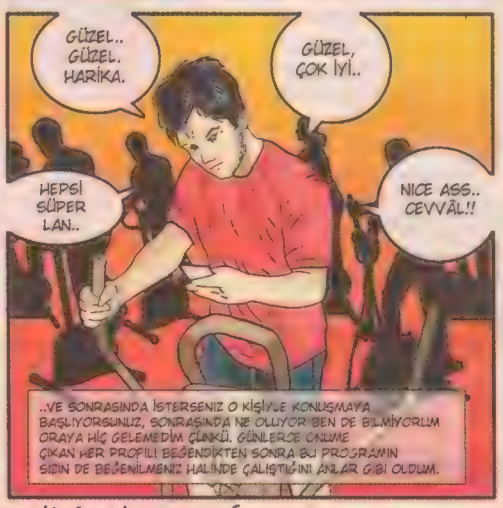

Mehmet Ali & Akşamsefası

KESİN BİR YANLIŞLIK VAR!

Saçma işler?

EMRE ÖKSÜZ

ZEKİ'NİN UĞRAŞTIĞI SAÇMA ŞEYLER

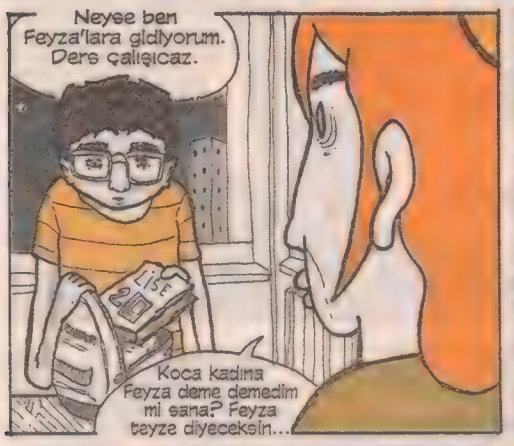

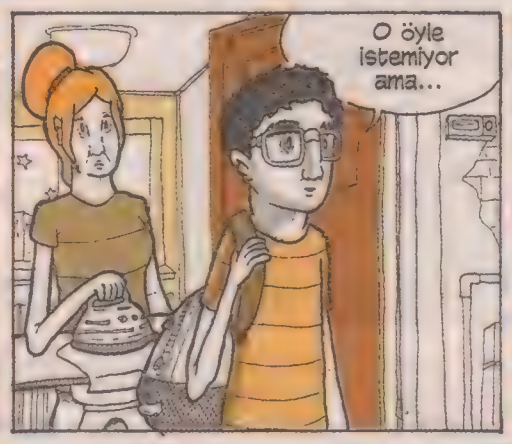

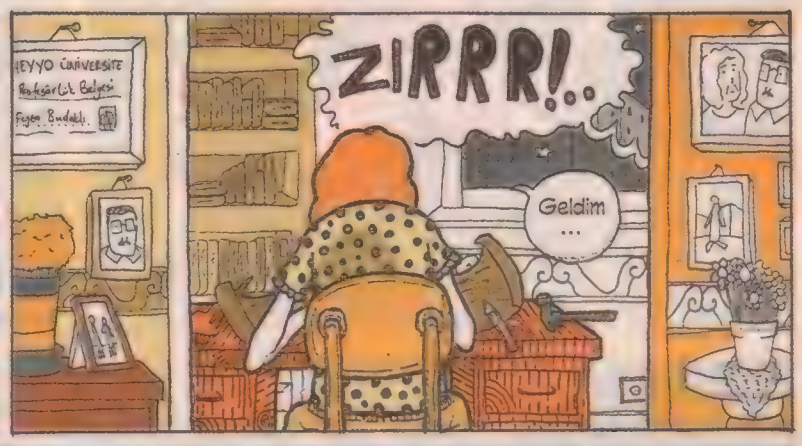

Mehmet Ali & Akşamsefası

devamı arkada...

Hazır mısın?

VUMP!

TİP!

FLAP!

SLOPS!

HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA

Heh he...

Heh

Feyza teyze!

ÇAP ÇAP ÇAP ÇA

TOK!

ÜÇ ay sonra
studya BOZKURT
Zeki...
Nasılsın Zeki?
İyiyim Feyza teyze..
Artık yeni amaçların yok mu? Bir hafta boyunca bale yaparak okula gideceksin sanıyordum...
Saçma işlerdi onlar...
Hadi gidelim Zeki...
Hiç de değillerdi. Çok güzel bir çocuktun sen.
Hiç de saçma işler değillerdi.
VIJJT
FIPP
Olum şu Feyza karısı değil mi lan?
Şimdi de bale mi yapıyor? Ulan Zeki sen bir ara bu kanyla takılıyordun di mi bir de? Ne kertizmişsin ha...
Harbiden heh he...
Heh he...
SON
Mehmet Ali & Akşamsefası

Dayurur Sonbahar

GÜNERİ İÇOĞLU

*Kızılderililer Eylül ayına **"avın bereketli olduğu ay"** derlerdi. Bir başka deyişle Kızılderili Yazı'dır Sonbahar...*

Şu an bu Sonbahar Özel Sayısını'nı hazırlarken halen Gökçeada'dayım, namı-ı diğer bereket tanrısı İmbramos'un adası İmroz'dayım... Henüz dönmedim şehire... Bir yandan Sonbahar işlerini yazıp çizerken bir yandan da Eylül'ün bereketi inmiş denizde dalıp ahtapot ve balık avlıyoruz hergün... Sonbahar Sayısı için sürekli dökülmüş yaprak çizerken balık, ahtapot ve doğal yaşam ustası **Katina'nın** sözleri Kuzey'den 7 şiddetinde rüzgar gibi yüzüme vuruyor, birden kendime geliyorum; **"Gözyaşı, yaprak, hüzün, isyan ettiriyor insanı!. Bu mudur Sonbahar?..."**

Doğru ya; Balık, ahtapot, sepet örmek, ayıt, söğüt, üzüm, apurna, ceviz, mantar, kumara (kocayemiş), zeytin, hazırlanacak envai çeşit kış erzakı... Evet ya son 10 senedir benim Sonbaharım eskisi gibi değil... Bu satırlar biter bitmez kalem bırakılacak kancalar ele alınıp ahtapota dalınacak, akşam da Kokkina'dan parakete atılacak, ziyan edilmeyecek günler bunlar... Bizler Kızılderili Yazı'ında Sonbahar'ın bereketini bekliyoruz mevsimler boyunca... Adada kızılderili olmadığı için **"Roman yazı"** diyorum ben. Roman çocuklar bahçesinde yüksek ceviz ağacı olan evlerle ceviz hissesi karşılığı toplama pazarlıklarına giriştiler bile. Ne de hünerle tırmanıyorlar ulu ağaçlara... Komşumuz **Sepetçi Sümbül Yenge**, söğütlerini, ayıtlarını bitirmiş. Bu aylarda söğüdün suyu gider soyulmaz olur. O halde Ekim sonunda artık yavaş yavaş yeni ayıtlarını toplayacak sepet örmek için. **"Sermaa"** diyor Sümbül Yenge bunlara. Ayıta, söğüde **sermaye** dendiğini duysa bir işadamı kahkahayla güler ancak nerden bilsin ki, dünyada IMF iflas eder, para biter, ayıt kalır. Bana elimden bırakamadığım, müptelası olduğum sepet örmeyi öğreten ustam rahmetli **Paşa Yaşar**, ayıtın **"kredi kartı"** olduğunu söylerdi. **"Kartta**

borç yaparsın ama ayıtta hep alacaklısın" derdi. Nur içinde yatsın Yaşar Abi gençliğinde hovardalık yaparken birgün kendini Söke'de kafası kıyak bir halde beş parasız bir yol kenarında bulmuş. Kendine geldiğinde bir bakmış yolun karşısında çubuk çubuk boy vermiş ayıtlar, hemen kesmiş, üç tane küfe (kofin) yapmış, satıp otobüs biletini doğrultunca atlamış gelmiş adasına... Gerçi kendisi hemen kesilen ayıttan yapılan sepet kuruyunca çarpık olur derdi ama ustası bilir her türlü sağlam örme tekniğini...

İşte bu mucizevî bitki Ekim sonu gibi başlanır toplanmaya ve desteler halinde konur sermaa bir köşeye. Ne kadar çok sermaa'n varsa o kadar sepetin vardır ve bizlerin sepetçilere Sonbahar'ın hatırına vefa borcumuz bitmez. Çünkü bu sepetlerle toplanır tüm Sonbahar bereketi...

Eylül üzümle geçer hüzünle değil... Eski süngerci **Barba Sotiri** neşeyle bitmesini hiç istemediğimiz hikayelerini anlatarak üzümlerini topluyor. Hepsi kışlık şarabına dönüşecek, şişelerde bekleyip sabrın tadını alacak ve dudaklarla vuslat edecek. Ah be Barba Sotiri, keşke diğer mizahçılarda seni tanısaydı, benim gibi kağıdı, kalemi sil baştan ellerine alırlardı... Barba Sotiri'ye özlediği

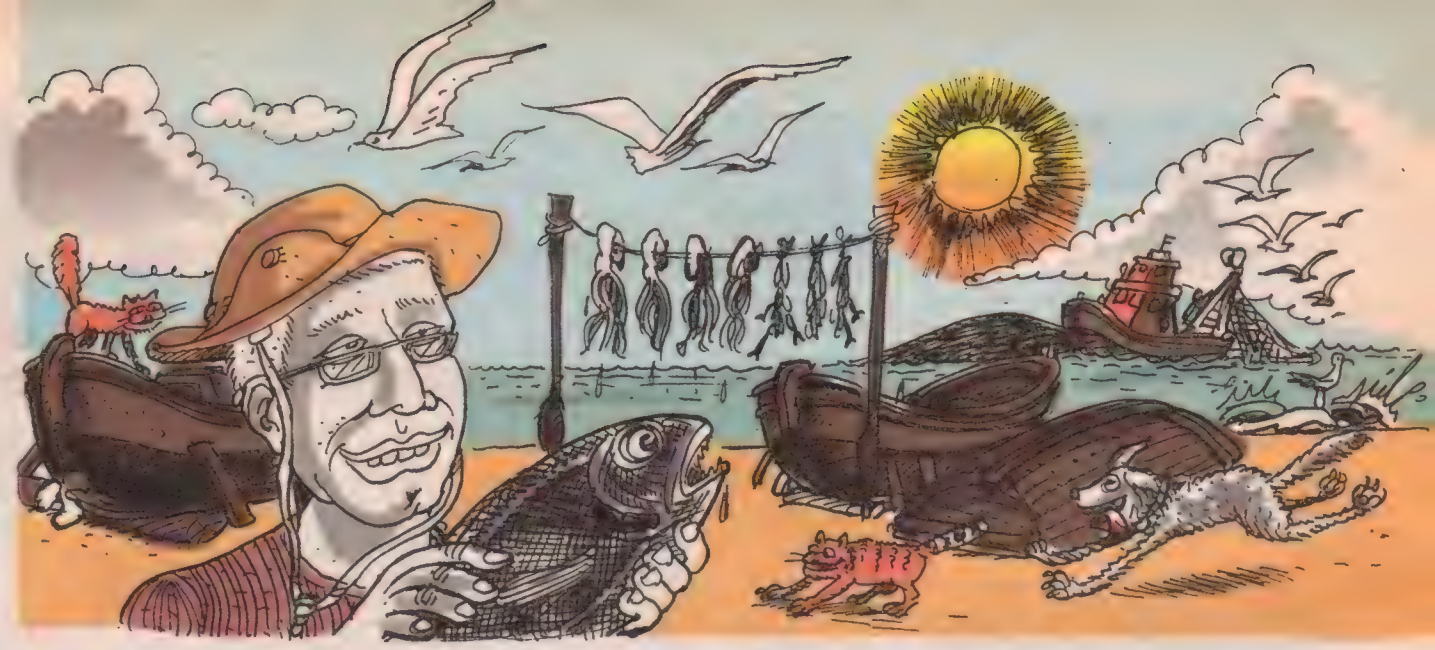

ender bulunan ve çıkarması zor olan midye çeşidi fuskaları ve kalognomileri çıkarıp her götürüşümde istemesem de iki şişe şarabı koltuğumun altına sıkıştırır. Oysa ki o fuskaları, midyeleri Barba Sotiri'nin benzersiz komiklikteki hikayelerini, taklitlerini hayranlıkla dinlemek için yanına gitmeye bahane olsun diye çıkarıp götürürüm. Kaleköylü obur Leon, Deli Peksimet, sünger toplarken denizin altında maskesinin kenarından istiridye (Gaydaropodaro) yiyen Tepeköylü kekeme Grigor, dev orfozlar, Oturduğu yerde çayı sehpa gibi göbeğine koyup durduran şişman ahçı Sadık Usta, 1. Dünya savaşından kalma patlamamış dev mayınlardan barut çıkaran korkusuz tuhaf adamlar, neleeer neler... İşte bunları içerim yıllanmış şaraplar gibi yudum yudum... Zorla verdiği şarapları da içmeye kıyamam. Ne zaman bir şişe açsam anlattığı hikayeleri bu kez seyrederim kadehin kenarlarından aşağı süzülen damlalarda...

Eğer hep Yaz, İlkBahar olsa çıkmaz ne bu aşklar ne bu hikayeler ne de o şaraplar. Zira Güneş şarapla hemhal değil, üzümden çıktıktan sonra yolları ayrılıyor..... Şunu iyi bilelim ki, **"Güneş şarabın düşmanı, sirkenin dostudur. Güneş aynı suyu sirke yapar ama şarabı bozar..."**

Üzümler iki kere eziliyor, birinci defa ayakla **"patitirio"** denilen havuzda ezildikten sonra çıkan posa, bir el presine konup ikinci defa eziliyor... İşte bu ikinci defa ezildiğinde çıkan şeker oranı daha yüksek olan suya **"musto"** deniliyor ve bunun birazından hemen aşure benzeri, unlu, bademli, tarçınlı bir tatlı yapılıyor, bu lezzetli tatlının adına **"mustoalevria"** diyorlar... İlginç olanı yapılırken bu tatlının içine bir cins toprak veya kül katılıyor....

Bu ezilen üzüm suları, fermantasyon, daha doğrusu bunların deyimiyle şarap olmak üzere kaynamak için fıçılara koyuluyor ama fıçıların üstteki delikleri kaynama sırasında kapatılmıyor. Çünkü patlar fıçılar... Ancak fıçılardaki bu delikler **"thimari"** denilen yabani kekik kökleri ile kapatılıyor, böylece fıçı hava alıyor... Tabii daha sonra alkol oranını ayarlamak için fıçıların içine su ya da cabanures denilen az şekerli üzümlerden çıkarılan ve içinde az derecede alkol oluşan üzüm suyu koyuluyor. Fakat dikkat edilmesi gereken önemli bir durum var; tüm bu şarabın oluşma işlemi sırasında fıçıların ağız delikleri veya kapakları açıkken şarap mahzenine tek bir **kuru soğan** koyarsan bütün şaraplar bozulur... Şarabın oluşması bitmiş ve fıçılar kapalıysa birşey olmaz fakat fıçıların ağzı açıksa bir **soğan** bütün şarapları mahfeder...

Şu **apurna** denen tuhaf kekremsi tadıyla, üzüme benzeyen ve dikenli dalları olan meyve de bahçe kenarlarındaki çitlerde böğürtlenlerle beraber tevazuyla ortaya çıkar. Toplaması zordur ama güzel şerbeti yapılır, reçeli olur. Ne kadar da çok, topla topla bitmiyor...

Bir müddet sonra zeytin de bütün haşmetiyle Sonbahar sahnesinde kara kara parlayacak, toplanmaya başlanacak. Üzüm, zeytin, apurna, Kumara, hepsi de birbirine benzeyen ebattaki bu nimetlerin biri bitip biri başlıyor, avcılık ve toplayıcılıkla geçinen İlk Çağ insanı gibi özüne döndürüyor insanı. Neredeyse takasla geçinir hale geliyoruz bu aylarda. Tabii sizlere şaka gibi ya da sahte isimle açılmış feysbuk profili gibi geliyordur ama gerçekten böyle tüm bunlar...

Neyse arada bir yağan yağmurlar biraz dinlendirir sanmayın sakın. Yetmişiki meslekte erbab olmuş Şeytan Necdet yağ fabrikasını açacak yavaştan ve toplanan zeytinler içinden hisse alınıp sıkılmak üzere Necdet'e taşınacak senelik yağımız için. Yağmurun hemen ardından mantarlar patlar, mantara gidersin. Bir bakarsın ki, Katina sepetlerden birini küçük yemeklik salyangozla doldurmuş pilav için... Haydiii, pilav üstü salyangoz çek abime, Sonbahar menüsünden. Neyse diğer sepetler tıka basa dolar mantarla. Çimen mantarı, çam mantarı pefkites, hele et mantarları, böyle lezzetli bir mantar olmaz, bir de üstüne limon sıkılıyor et mantarının...

Topla topla, hergün toplanacak bir şey var. Sanki **Yüz mega markete** bedel bu **Güz market**. Eee yorulmuyor mu insan?. Ne yalan söyleyeyim arada bir takat kesilir gibi oluyor. Bu toplama işi benim için Yaz'dan karadut, yabani meyveler, thimari ve kekikle başlıyor, ardından incirle devam ediyor, yok yok aslında Nisan ve Mayıs'ta Kırk çeşit otla ve kuşkonmazla (sfarangi) başlıyor bu süreç... Kışın sahillerden kuru odun ve tuhaf objeler toplamayı söylemeyi unuttum. Yani bütün sene yerkürenin nimetleri toplansa da bu eylem mevsimler mevsimi Sonbahar'da ayyuka çıkıyor... Eğer bu mevsimde **ekmek ağacı** da olsaydı, Sonbahar için **"para harcamanın akla gelmediği mevsimdir"** derdim... Neyse dostlar bizim Katina yine parakete yemlerini ve yüzerek elle denize bırakılan kurşunsuz bırakma (petahtaria) oltalarını hazırlamış beni çağırıyor; **"Ade Pame, haydi gidelim!."** diye. Elinde **Yüz metrelik Yedi olta** olduğuna göre yüzerek bırakmak ve dönmek takribi **Bir Buçuk kilometre** demek... Sevgili göbeğim senden özür dilerim bu aylarda seni terkettiğim için. Umarım bu sene de Koca Sinarit Kraliçemiz gelir, bizim Strato'nun dediği gibi senemiz uğurlu geçer. Rahmetli ustam Paşa Yaşar, Sümbül Yenge, Barba Sotiri, Sevgili Katina, sizler Sonbahar'ın baharlarısınız. Öğrettikleriniz için bin Eylül'den teşekkürler.

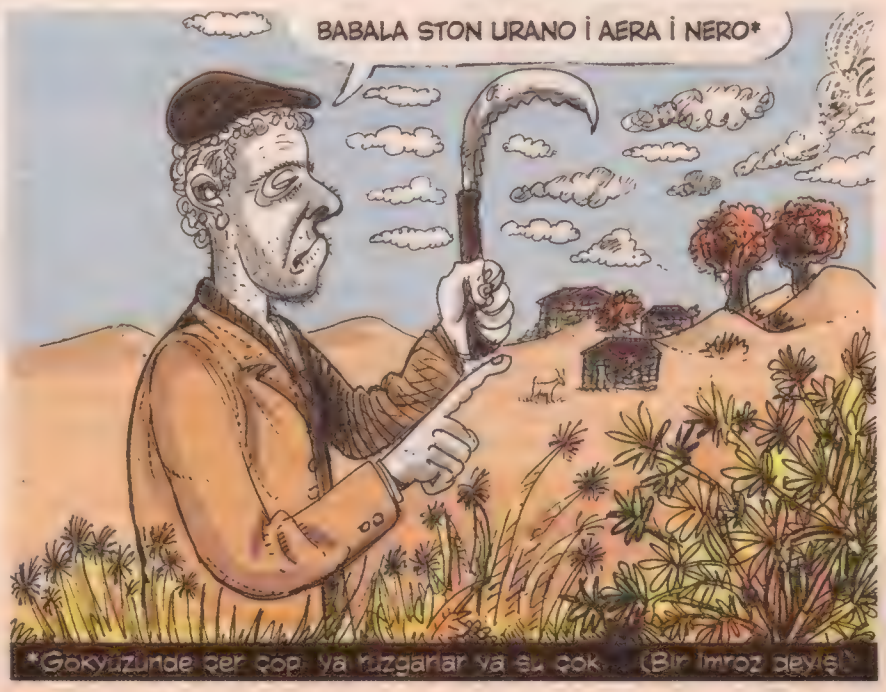

Mehmet Ali & Akşamsefası

OTOMATİK PATLICAN

**Erkeğe evlenirken "karınla 6 saat hiç durmadan koca alışveriş merkezindeki tüm babetlere bakmaya söz veriyor musun" diye sorulmalı... Hastalıkta sağlıkta iş değil, halledilir yani.

Sanırım sevgiline sürekli sorduğun "kalbin neden bu kadar hızlı atıyor" cümlesinin altında "benleyken hızlı atsın" düşüncesi yatıyor.

**Saat 22:22 olduğunda sevgilim beni düşünüyor dememiş; sevgilisi yoksa da onu o saatte düşünecek sevgilisinin olmamasına üzüntü duymamış adama arada sırada rastladım.

**"Eski sevgilimin yeni sevgilisi" nedir aga?! Böyle konuşan arkadaş, tamam onlar sevişiyor da senin nedir bu sevgililik konfederasyonuna kendini dâhil edişin?

** Nedense hayatın bir yerinde "bana kızım deme" diyen kızlarla muhatap olmak zorunda kaldık. İnadına ve biraz da kız kardeş sahibi olmaktan bunu demeyi sürdürmek, kızım denilen kızların çok ağır tepkiler vermesi, yine böyle bir zamanda "anandır" cevabı almak, ananın kutsallıkta ayyuka çıktığı orta bir zamanları, anandır diyen kıza "anam kız değil diye" saçma bağırarak şiddet göstermek, ergenliğe giriş, olaylar.

**Düğünlerde oyun havasından birden slow şarkıya geçen yavşak müzisyenler insanların yalnızlıklarını suratlarına vurduğundan nasılda habersizdirler. Pistte kalırsın yapayalnız ve sevgilisini kansını yengesini alan piste çıkar ve sen kıçım kıçım bekarlar masasındaki plastik sandalyene geri döner tipini,davranışlarını yeniden sorgular, oynamaya kalkmadan önce yarısını kemirdiğin dandik kremşantiye boğulmuş pastanı ucundan ucundan yemeye devam eder, oynayan döpiyesli şahane manitalara göz atar, kaderine lanet edersin.

**İlk kez tutulan sevgili eli, tutana kadar bin cefa çekilmesi, herhangi bir nedenden elin bırakılması, eli yeniden hemen tutamamak, yine birçok emek ve zaman harcamak, sevgililik garip şey düşünceleri, aşk, meşk, seviş.

**Erkekler kızlardan daha fazla devam ediyor çocukluğa. Hani beraber büyüdüğün kızlar bir yerden sonra artık birer ikişer etrafından kopuyor da kendilerini kişisel bakımlarına veriyorlar ufaktan büyüyorlar ya, sen de böyle beş altı sap arkadaşınla "eriğe dalmak", "maç yapmak" gibi enerji, adrenalin boğması şeylere veriyorsun kendini. İşte bence o zamandan sonra çocukluktan tat almaya başlıyorsun ne yalan söyleyeyim.

**Sinema, tiyatro salonunda yandaki kız ile diğer çiftin kız tarafını denk getirme kuralı diye bir şey var. Gizli, kimsenin dile getirmediği bir şey ama içgüdüsel gibi; herkesin bildiği bir gizli kural gibi bir şey.

** Mango içinde mal gibi gezen erkeklerden biri olarak; yalvarıyorum sana Mango, o duyguyu yaşamaktan bıktım ben. O kadar alakasızım ki kızsal yakınımla gezerken mağazanın içinde. Bir atari olsun ne bileyim bir erkek donu olsun bir şeyler koy oraya şifa niyetine, onlara bakayım oyalanayım. Bu arada böyle durumlar yüzünden straplez olsun poplin olsun aslında erkeği çok ilgilendirmeyen şeyleri öğrenmek zorunda kamamız bence ciddi bir sorundur.

**Neden sonra anladım ki; Kız arkadaşı ile giden birinin yanından geçen adamın gözlerinin içine içine tehditkâr bakması hiçbir şekilde ben kız arkadaşımı sahiplenirimin bir göstergesi değilmiş.

**Dalgaların kayalara vurması, milletin kaçması, sevgiliye "ben olaya hakimim korkma ben denizin ciğerini bilirim`i" vermeye çalışmak, akabinde sırılsıklam olmak. Olayların kontrolden çıkması, sevgiliye rezil olmak, sonradan düşününce neden böyle bir mallık yaptığına anlam verememek, şeytanın ayrıntıda gizli olması, olayla ilgisi olmaması.

**Çok yakın arkadaşın sevgili bulması insanı buran bir şey. İnsan doğasında kötü niyetli lan sanki!

-Abi kızdan ayrıldım ya.

-Oley!

-Oley?

**Hayatının ilkokullu dönemlerinde annesine papatya toplamış iyi insanlarız lan biz. Şimdi neden bu kadar kötü olduk anlamak güç gerçekten!?

** Şiirlerde, beyitlerde, hikayelerde İstanbul`dan kötü bir kadınmışçasına bahsedilir ya da İstanbul'a küfürler edilir. Bu işi İyi, hakkıyla, şairane yapan ustaların yanında, atkıyı takan bohem; "ah İstanbul benim aşüfte yarim" ,"hafif meşrep sevgilim" gibisine verir veriştirir İstanbul'a. Nereden geliyor arkadaşım bu samimiyet? Alt tarafı Bostancı'dan 2+1 ev kiraladın, biraz yavaş ol lan!

**Minibüslerdeki kimlik kontrollerine maruz kaldığım anlardan birinde, kimliğini vermek istemeyen kız gördüm! Böyle kriminal sandık ama kız, "çok çirkin o resim yhaa" diye saçmalayınca durum anlaşıldı.(anlaşılmadı)

**Bekâr erkek evinde cımbız bulmuş kızın o ev içinde bulunan erkeklerle coşkuyla t.şşak geçmesi kadar büyük alayı ömrümün hiçbir noktasında göremedim! (bkz: kıl dönmesi)

**Ne yapacağını bilemeyen erkek; Saçını genellikle banyodan öne arkaya sağa sola bütün gücüyle savuran kadının yanında ehe mehe diye kalan erkek.

**Ömrümün trafikte geçmesinden hareketle söyleyebilirim ki; neden bilmem kazaya karışmış bayana hatalı hatasız kızılıyor. Sanki onların kaza yapmaya hakkı yokmuş gibi.

**Ortaokuldayken kızlardan korkardım sonra lisede yendim bu korkumu. Bir ara ortaokulun birine yolum düştü yine korktum ortaokullu kızlardan.

**Çocukken çıkma teklif edilen kıza arkadaşın yollanması, uzakta durulması, arkadaşın uzaktan seni göstermesi, kızın emin olmayıp yakına gelip bakması, mal gibi hissetmek, çocukluk!

**Çocukken elimde çıkan siğil yüzünden annem beni her dolunayda aya karşı çıkarıp elime işetti ki geçsin diye. Şimdi dolunay`ı gösterip "romantik mi" diye soranlara değil diyorum, beni odun buluyorlar.

**Sevgilinle "osuruk" gibi şeyler üzerine yarım saat süren konuşmalar yapmaya başladıysan, biraz temiz havaya ihtiyacın var demektir ki beynin açılsın iyi düşünesin.

**Uzaktan gelen kızla göz göze gelmek, kızın kafayı göz göze gelmeden hemen sonra eğmesi, tam yanında kaldırıp bir daha bakması anlam verememek, bir daha yaşamak aynı şeyi, sonra bir daha, kızların elinde oyuncak olmak, başı öne eğmek.

**Bebeklikten Çocukluğa geçiş yılları, üst kata yeni evli azgın bir çiftin taşınması, gece gündüz sevişmeleri, ev ahalisinin sanki hep söylerlermiş gibi utançtan, "hadi ben bir su içeyim" gibisinden yapmacık muhabbetlerle topluluktan kaçma çabası, ne olduğunu bilememek. Üst komşuyla apartman koridorunda karşılaşmak, korkudan ağlamak, anlam verilememek.

**Yalnızlık zarı diye bir şey var, biri gelip o zarı yırtana kadar yalnız kalıyorsunuz, kendiniz çıkmaya çalışsanız da içinden ve birini bulup yalnızlık tanımına uymuyor olsanız da, daha sonra zaman geçince yine yalnız kalıyorsunuz, ta ki biri gelip o zarı yırtana kadar.

**Görüşürüz gibi, sevgiyle kalın...

otomatikalper@hotmail.com

FELAT DELİBALTADAN MASALLAR

ÇOK ESKİDEN, PEK UZAK BİR ÜLKEDE AŞIRI ŞIMARIK BİR PRENSES VARMIŞ. BABASININ BİR TANESİYMİŞ BU PRENSES, HER İSTEDİĞİNİN ALINMASINA, HER HAYALİNİN GERÇEKLEŞMESİNE ALIŞKINMIŞ.

BU ARADA ŞIMARIK OLMAYAN PRENSES GÖRMEDİM ZATEN, Bİ TEK PRENSES DIANA ŞIMARIK DEĞİL GİBİYDİ, O DA TAM PRENSES DİİLMİŞ, SONRADAN OLMUŞ. NEYSE EFENİM, BU PRENSES Bİ GÜN SOKAKTA GEZERKEN OYUNCAĞIYLA OYNAYAN FAKİR Bİ KIZ DİKKATİNİ ÇEKMİŞ.

KIZIN ELİNDEKİ OYUNCAK YIRTIKMIŞ AMA TİPİ ÇOK GÜZELMİŞ. PRENSES BEBEĞİ VERMESİNİ EMRETMİŞ.

VERLA!

FAKİR KIZ BİRAZ GOMİNİSTMİŞ, EMRE UYMAMIŞ. PRENSES BABASININ ALEMİN KRALI OLDUĞUNDAN BAHSEDİP, İSTEĞİNİ BU SEFER KÜFÜRLÜ BELİRTMİŞ.

babayı alirsin!

versene orspuevladi!

FAKİR KIZIN ABİSİ BİRAZ ALINGAN Bİ İNSANMIŞ, KÜFRÜN UCU KENDİNE DE DOKUNUNCA DAYANAMAMIŞ VE SESİ KAF DAĞINDAN DUYULAN Bİr TOKAT SALLAMIŞ HIZLICA GELEREK.

benimsafarıneme!

PRENSES AĞLAYARAK SARAYA KADAR KOŞARKEN ASLINDA ABİYE ÇOK FENA ABAYI YAKTIĞINI FARKETMİŞ.

İKİ GÜN BOYUNCA NE YAPACAĞINI DÜŞÜNMÜŞ, CİNSEL İÇERİKLİ HAYALLER KURMUŞ. ÜÇÜNCÜ GÜNÜN IŞIKLARIYLA KARARINI VERMİŞ.

AH KİM BİLE BİLİRDİ Kİ PRENSESİN AŞK DOLU KALBİ O GÜNÜN SONUNDA BUZ KESECEKMİŞ! AMA AYNEN BÖYLE OLMUŞ ZİRA ABİNİN CİNSEL TERCİHİ KADINLARDAN YANA DEĞİL ERKEKLERDEN YANAYMIŞ. PRENSES HAYATINDA İKİNCİ KEZ REDDEDİLMİŞ.

PRENSİM OL!

AMA BEN PRENSES OLMAK İSTERİM.

SONUÇ OLARAK, BU OLAYLAR KRALIN KULAĞINA KADAR GİTMİŞ. BENİM DİNDEN İMANDAN ÇIKMIŞ HALKLA İŞİM OLMAZ DİYEREK ÜLKEYİ SATMIŞ.

öyle böyle dill...

GELEN PARAYLA DA KIZ YURDU AÇMIŞ KENDİNE. ZİRA ÜLKENİN YÜZ ÖLÇÜMÜ KÜÇÜKMÜŞ ANCA O KADAR PARA ETMİŞ. KRAL KAZANÇLI İŞE GİRDİM DİYE GURURLANIRKEN BU HÜZÜN DOLU MASALIMIZIN SONU GELMİŞ.

MUTLU SON

FANTASTİK

1 13 AĞUSTOS SİVAS DOĞUMLUYUM.

2 ADIM AHMET MÜMTAZ TAAL.

3 BEN KÜÇÜKKEN AİLEM ALMANYA'YA GÖÇETMİŞ.

4 EĞİTİMİMİ ALMANYA'DA TAMAMLADIM, BEN 24 YAŞINDAYKEN TÜRKİYE'YE KESİN DÖNÜŞ YAPTIK.

5 ALMANYA'DA BÜYÜDÜĞÜME BAKMAYIN, YAŞADIĞIMIZ YER ADETA KÜÇÜK SİVAS GİBİYDİ. LAHMACUNDAN DÖNERDEN EKSİK KALMADIM.

6 KÜLTÜR ŞOKU YAŞAMADIM. ALMANYA'DA YAŞAYIP, HİÇ BİR ALMANLA İLETİŞİM KURMADIM, ALMANCA KİTAP OKUMADIM.

7 YANİ BENİM İÇİN, ALMANYA DENEYİMİ; SİVAS'TAN KONYA'YA TAŞINMAK GİBİ BİR ŞEYDİ.

8 PLOP!

9 BRÜLÜP!

10 HEH! NEYSE, NE DİYODUM? HAH!..

11 NEYSE, ANLATMAK İSTEDİĞİM; GENÇLİĞİM BAYAĞI TATSIZ GEÇMİŞ. HEM DE ŞAHANE OLANAKLARIM VARKEN.

12 TÜRKİYE'YE DÖNDÜKTEN SONRA BABAM İŞÇİLİK YAPARAK BİRİKTİRDİĞİ PARAYLA HALICI DÜKKANI AÇTI...

13 BEN DE YANINDA ÇALIŞMAYA BAŞLADIM...

14 OTUZ YAŞIMDAYKEN EVLENDİM, ÜÇ ÇOCUĞUM OLDU, SONRA BABAM ÖLDÜ, DÜKKANI...

15 ... BEN İŞLETMEYE BAŞLADIM, İŞLER İYİ ALLAA ÇOK ŞÜKÜR... İKİ ÇOCUĞUN ÜSTÜNE EV YAPTIM...

16 ... ÜÇÜNCÜ ÇOCUĞUN DA EVİNİ HALLEDEYİM, EMEKLİ OLUCAM, LAN?! HAY ALLAH GENE ÇOK SIKICI KONUŞMAYA BAŞLADIM.

17 PUF!

18 DURDURAMIYORUM KENDİMİ, SIKICI OLARAK DOĞMUŞUM.

19 ANLATACAĞIM ŞEY BAŞ-KAYDI. SÜPERGÜCÜM VARMIŞ ASLINDA BENİM, DAHA...

20 ...GEGEN GÜN, YANİ 66 YAŞIMDAYKEN FARKETTİM. YÜZÜMÜ DEĞİŞTİREBİLİYORUM.

21 BU SÜPERGÜCÜMÜ GENÇLİĞİMDE FARKETSEYDİM DÜNYA'NIN MİNNOŞUYDUM AMA EMEKLİ OLMAMA AZ KALMIŞKEN HİÇ UĞRAŞAMAM.

ŞON

LİP!

Mehmet Ali & Akşamsefası

naftalin

GÜNERİ İÇOĞLU

İNSANLIK İÇİN KÜÇÜK, BİZİM İÇİN BÜYÜK ADIM ATTI... OYNAK KALDIRIM TAŞINA BASIP ISLANMAKTAN KURTULDUK!..

ULA ULA!

KAMGÖZLÜ MODA

VORÇ

GEÇEN REENKARNASYONUMDA 1947 YILINDA EKİM SU FATURASINI ÖDEMEMİŞTİM. DELİ GİBİ AŞIKTIM DÖKÜLEN YAPRAKLAR ALTINDA. HİÇ AKLIMA GELMEDİ FATURA... ŞİMDİ SORUMLU MUYUM ACABA?...

ŞANSLISINIZKİ, O DÖNEM BİLGİSAYAR YOKTU, KAYITLARA GEÇMEMİŞTİR... İKAMETGAH ADRESİNİZ NEYDİ?...

AVUSTURYA...

İSKİ

O ZAMAN O ÜLKEYE SORUCAKSIN, BİZİ NİYE UĞRAŞTIRIYOSUN HEMŞERİM!...

EVE DOĞAL GAZ BAĞLANINCA ODUNCU KARDEŞLERLE SAMİMİYETİM KOPMUŞ. ESKİDEN HOŞ SOHBETİMİZ OLURDU. TABİİ Kİ HATA BENDE, İSTESEM YİNE GİDERİM MUHABBETE AMA OLMUYOR İŞTE. SANKİ ARAYA BİR SOĞUKLUK GİRMİŞ... EVİM SICAK, BEDENİM ISINIYOR DA, RUHUM ISINIYOR MU ACABA?..

YAV GEL Bİ ÇAY İÇELİM YEĞENİM, HEÇ GÖRÜNMÜYON!

ODUNCU KARDEŞLER

YOK MURTAZA DAYI, İÇMİYİM SAĞOL!..

YAV GEL HELE!

Mehmet Ali & Akşamsefası

DENİZLER TANRISI YÜCE POSEYDON YARIN HAVA NASIL OLUCAK?. FIRTINA FALAN YAPICAK MISINIZ?. TAPINAK KAHİNİ AŞAĞIDAN SORUYOR...

İNTERNET SİTESİNE KOYDUM YA LAN HAVA DURUMUNU... SONBAHARA YAKIŞAN LODOSTUR. Bİ NEKTAR İÇİRTMEDİNİZ GÖNÜL RAHATLIĞIYLA... SORMAYIN BU KÜÇÜK ŞEYLERİ YAVRUM BANA. BAKIN RESMİ SİTEMDEN YAHU!...

EEEY ULU POSEYDON DUY BENİ!. KURBAN ATEŞİNİN KOKUSU ULAŞSIN SANA!...

O ÖLÜMLÜ KAHİNE DE SÖYLE ZIRT PIRT AŞAĞIDAN TÜTSÜ YAKIP DUMANA VERMESİN ORTALIĞI, GİRSİN POSEYDON NOKTA FIRTINA COM'A!...

Arşivinizde mutlaka bulunması gereken, Türkiye ve Dünya'dan bir çok değerli yazar - çizerin katılımıyla oluşan Özel Sayı; "Leman 1000. Sayı"..

İstek üzerine yeniden bayiilerde..

MEHMET ÇAĞÇAĞ • **KEMAL ARATAN** • CAN BARSLAN • **KUTLUKHAN PERKER** • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • **MEMO TEMBELOKUR** • ATİLLA ATALAY • **ERSİN KARABULUT** • AHMET YILMAZ • **GÜNERİ İÇOĞLU** • BAHADIR BOYSAL • **SUAT ÖZKAN** • BEHİÇ PEK • **CEM YILMAZ** • KAAN ERTEM • **ERDİL YAŞAROĞLU** • MET ÜST • **BAHADIR BARUTER** • SELÇUK ERDEM • **LATİF DEMİRCİ** • DOĞAN GÜNEŞ • NİHAT GENÇ • **GALİP TEKİN** • FEYHAN GÜVER • **CEMİL CAHİT** • NURİ KURTCEBE • **BARIŞ UYGUR** • BEHİÇ PEK • **NURİ ÇETİN** • **SONER GÜNDAY** • GÖKHAN DABAK • **BETÜL** • EZGİ AKSOY • **LATUFF** • DOĞAN PEHLEVAN • **FELAT DELİBALTA** • İPEK ÖZSÜSLÜ • SEFER SELVİ • **ASLAN ÖZDEMİR** • ERHAN CANDAN • **ATİLLA ATALAY** • KEMAL KENAN • **RAMİZE ERER** • TUNCEL KURTİZ • **MELDA ONUR** ...

Mehmet Ali & Akşamsefası

EYLÜLDE VEDA

Behiç Pek

YAZ BİTTİ TARKAN. ÜSGÜNÜM. SANA SAYGIM VAR.. TEŞEKKÜR. BOLU'YA DÖNÜYORUZ AİLECE...

BİTSİN YAZ. NE ALAKASI VAR. GELİRİM BEN BOLU'YA SEN İSTERSEN.

SANA ONU SÖYLEMİŞ MİYDİM?..

NEYİ ONU?

BİR OKULA YAZDIRDILAR BENİ... AMERİKA'DA...

BEKLERİM. OKUL BİTER.

ÇOK İYİSİN SEN! ELVEDA!

ÖYLE MUTLUYUM Kİ BENİ ANLADIĞIN İÇİN.

KİM ANLADI? NEYİ ANLADI?

tırrr tırr tırrr!..

IŞIL.

- Bir okula yazdırdılar beni Amerika'da.
- Beklerim. Okul biter.

BİN YIL BEKLERİM.

hhh... ahh...

- öyle mutluyum ki beni anladığın için...
- kim anladı..neyi anladı? tırr tırr..tırr...

AAHH! ALLAHIM! ALLAHIM!

AiAAAHH!

IŞIL IŞIL

ayy

IŞIL

hışşş... ışıl.. ıyy... ıhşş...

KENDİNE GELİYOR...

IŞIL.. NERDEYİM BEN? AMERİKA MI BURASI? BİSİKLETİ NEREYE BIRAKTIN?

TARKAN YAVRIM. BAK DOKTOR BEY BURDA.

NASILSIN DELİKANLI?

UZUN KAVAK GICIM GICIM GICILAR... ANA BENİM SOL YANIMDA SANCIM VAR.

KALBİNİN ÜSTÜNE Mİ YATTIN?

YAZ NİYE BİTTİ ANNE... NİYE? NİYE GÜZ GELDİ.

GÜNEŞİN CİLVESİ YAVRIM... BİR O YANA BİR BU YANA.

DELİKANLI TOPARLANDI... EVİNİZE GİDEBİLİRSİNİZ. YARIN TEKRAR GELİN TETKİKLERİNİ YAPALIM...

SSK SAMATYA

NEREYE GİDİYOR BU UÇAK ANNE? AMERİKA'DAKİ ÜNİVERSİTELERDEN GEÇER Mİ KAPTAN?

GEÇER ABİ HEPSİNDEN GEÇER.

ANNE SEN KİMSİN? NEYİM OLUYORSUN?

BURASI NERESİ ANNE? BOLU MU BURASI? DAĞYA MI ÇIKTIK?

EVİMİZ BURASI YAVRIM YAT DİNLEN BİRAZ...

Ertesi gün...

DELİKANLININ RÖNTGENİNDE AÇIKÇA GÖRÜLÜYOR... KALBİNE ÇUBUK SAPLANMIŞ. AŞK YARASI BU...

GURTULUR MU DOKTOR BEY.

MAALESEF ÖLÜMCÜL BİR VAKA... YARA SÜREKLİ KANIYOR... TIBBIN YAPABİLECEĞİ HİÇBİR ŞEY YOK. BU HASTALIĞA TUTULAN İFLAH OLMAZ... BİR ÇAYIRA SALIN GİTSİN...

Evde...

YAVRIM HADİ BATLICANINI Yİ... Bİ DERİ Bİ KEMİK KALDIN.. IŞIL GELİNCE BEĞENMEZ SENİ SONRA... Yİ HADİ...

DOKTORUN SÖYLEDİKLERİNİ DUYDUM ANNE... BOŞUNA UĞRAŞMA.. DERDİMİN DERMANI YOK. BİLİYORUM.!.

Ertesi sabah.

AB-BOVV!

KOMŞULAR YETİŞİN! TARKANIM KAÇMIŞ...

DAĞ GİBİYDİ...

IŞIIII!..NE YAPSAM UNUTAMIYORUM SENİ IŞIIIIIIIIL!..

VUUVV!

VUVVV...

VUVV FAŞŞŞ!..

BANA YAŞAMAK HARAM!..

GİDİYORUM BU DİYARDAN!..

hık hıçk

VUVVV!

SIPLAŞŞ!

VUVV...

HAŞŞŞ

YAVRIM DUURR!..

VUVVV! VUUV!..

VUVV!..

SENİN RÖNTKENİN BAŞKASININ RÖNTKENİYLE KARIŞMIŞ... TEMİZ ÇIKTIN... HASTA DİİLSİN!.

YÜZDE BİM BEŞYÜZ.

YEH-HOOYY!

SENİNKİSİ SOĞUKALGINLIĞI İMİŞ...

OH HEEYY...

Doğru teşhis neticesinde bir anda yaşama sevinci ile dolan Tarkan, çok sevdiği ıslak hamburger sayesinde bir ayda 20 kilo aldı...

HAM HUM... GERK!

SON

Mehmet Ali & Akşamsefası